

HAYAL GİBİ

Yazan

Eda Bebek

İÇ. UMUT OFİS-GÜN

UMUT(30) temiz, düzenli ve ruhsuz bir ofiste, bilgisayarının karşısında oturmaktadır. Yeşil gözleri ve kumral saçlarıyla yakışıklı bir adamdır Umut. Etrafında onun gibi bilgisayarlarının başında oturmuş çalışmakta olan iş arkadaşları vardır.

Havada mekanik klavye sesleri yankılanır.

Umut boş gözlerle ekrana bakar. Ayağa kalkar, pencerenin önüne gider. Geniş plaza camlarından, dışarıda akıp giden hayata bakar. Bıkkındır.

Umut'un yanına iş arkadaşı İPEK(39) gelir. Elindeki iki kahveden birini Umut'a uzatır.

İPEK
Sana da kahve getirdim.

UMUT
Sağ ol ya...

İPEK
Tadın kaçık?

UMUT
Yok ya bir şey yok...

İPEK
İlişki meselesi mi?

UMUT
Yoo. genel.

İPEK
Hmm... İşten sıkıldın o zaman?

UMUT
(Nüktedan bir bakışla)
Şu ofiste işten sıkılmayan var mı ki?

İPEK
Ben sıkılmıyorum.

Umut İpek'e inanmayarak bakar. İpek güler.

İPEK
Bakma öyle canım... İşimle aram iyi benim.

(MORE)

IPEK (CONT'D)

Sabah oturuyorum, akşamın nasıl geldiğini anlamıyorum. Eve gidiyorum, kocamla çocuğum beni bekliyor... Geçinip gidiyoruz... Daha ne olsun?

UMUT

Bilmiyorum...
(biraz düşünür)
Her gün aynı.

İPEK

Aa bak ne diyeceğim, bizim şirket yurt dışında birkaç pozisyon açmış, sana uygun bir şeyler de vardır.

UMUT

Nerede?

İPEK

Berlin diye hatırlıyorum.

UMUT

(düşünür)
Güzelmiş ya... Başvurabilirim.

İPEK

(Umut'un sırtına vurur)
Kesinlikle başvur Umut, Almanca da var senin. Ben kararlarımı tek başıma alamıyorum malum... Sen de asma güzel yüzünü. Keyfini çıkar bekar hayatının.

2

İÇ. METROBÜS-GÜN BATIMI

Umut metrobüste ayakta, tepesindeki demiri tutmuştur, etrafı insanlarla sarılıdır. İki gencin konuşmalarını duyar.

GENÇ1

Abi bıktım, okuldan çık şu vıcık vıcık metrobüse bin, ondan in otobüse bin, eve dön proje yetiştir, sabah uykusuz yine okul... Zaten mezun olunca iş bile bulamayacağız ki.

GENÇ2

Kanka niye iş bulamayalım ya!

GENÇ1

Benim arkadaşım var bizim bölümden mezun, iki senedir iş arıyor...

GENÇ2
Yuh! İki senedir mi!

GENÇ1
Aynen kanka, en son konuştuk, 'Bu ay da iş bulamazsam memlekete taşınacağım' dedi.

GENÇ2
İyi, gitsin o zaman kanka.

Bu sırada metrobüs köprü üstünden geçmektedir. Güneş yeni batmış, gökyüzünün denizle buluştuğu ufuk turuncu, deniz derin bir koyu mavidir. Görülmeye değer bir manzaradır.

GENÇ1
Oha, oğlum manzaraya bak!

Umut başını kaldırıp manzaraya bakar.

GENÇ2
Al işte, İstanbul bu işte abi.
İsteyen gitsin. Ben kalırım.

Umut manzaraya bakmaya devam ederken metrobüs ani bir hareketle savrulur. Umut'un yanında ayakta durmakta olan adam kontrolsüzce Umut'un üstüne yıkılır.

Adam toparlanırken öfkeyle bağırır. Serseri tipli bir adamdır. Umut adama garipseyerek bakar.

ADAM1
KAPTAN YAVAŞ YA! GELECEM YANINA
GÖSTERECEM ARABA NASIL
KULLANILIRMIŞ!

KADIN1
(ayıplayan bakışlarla)
Beyefendi ayıp olmuyor mu?

ADAM1
SANA NOLUYOR HANIMEFENDİ SANA MI
DEDİK!

YAŞLI KADIN
Cık cık cık...

KADIN2
Biraz sakın olsana be, ona buna
bağırıyorsun!

ADAM1
Haydaa! Sana ne be kadın!

ADAM2
Kardeşim bayanlara kabalık yapmaya
gerek var mı?

GENÇ KADIN
(kendi kendine
yadırgayarak)
Bayan...

ADAM1
YAHU NE DEDİK, ARABA BÖYLE
KULLANILMAZ DEDİK SADECE!

ADAM3
Şşşt!

ADAM4
Doğru düzgün deseydin kardeşim!

KADIN1
Bırakın ya, konuşmayı bilmeyen biri
belli ki...

ADAM1
BEN Mİ BİLMİYORUM KONUŞMAYI! BEN
SANA ÖĞRETECEM KONUŞMAYI!

ADAM2
Bir susmasını bil! Terbiyesiz...

Kavga iyice kızışmış, tüm otobüs kavgaya dikkat kesilmiştir.
Umut'un iyice daraldığı yüzünden bellidir.

3 **DIŞ. SÖĞÜTLÜÇEŞME METROBÜS DURAĞI-AKŞAM**

Kapı açılınca Umut kendini apar topar metrobüsten atar, derin bir nefes alıp verir. Güneşin batımından sonraki puslu mavi renktedir gökyüzü. Umut otobüsteki gerginlikten kurtulmak istercesine hızlı hızlı yürür. İş çantasının ön cebini açıp bir kolonyalı mendil çıkarır, özellikle metrobüsü tuttuğu elini özenle siler. Mendili yanından geçtiği çöpe atar. Gömleğinin en üst düğmesini açar.

4 **DIŞ. BAHARİYE CADDESİ-AKŞAM**

Ilık bir eylül akşamı.

Umut yürümeye devam eder. Etraf çeşit çeşit insanla doludur. Hava yavaş yavaş kararırken, renkli dükkanların ışıklarıyla cadde renklenmiştir. Bazı ağaçların üzerine kağıttan renkli ışıklar asılmıştır.

Umut Kadıköy'ün sıradan insan uğultusunu duyarken birden kulağına ipek gibi bir kadın sesi gelir.

Şarkı söyleyen bir kadın sesidir bu. Umut sesin kaynağını arayarak etrafa bakar. Bahariye caddesi ve insanlar etrafında akıp gitmektedir.

... gölgen gibi adım adım her solukta benim adım...

Sesin arkasında yumuşak bir arpejle çalan bir akustik gitar duyulur. Umut yürüdükçe şarkının ve kadının sesi yaklaşır ve yükselir. Umut sese bir an önce varmak istercesine hızlanır, sesin nereden geldiğini anlamak için etrafına dikkat kesilir. Sese yaklaştıkça kalabalığın uğultusunun yerini kadının şarkısı alır. Uğultu kesilip sadece şarkının duyulduğu bir noktada Umut zıncı diye durur. Sesin kaynağı sağındadır, yavaşça dönüp bakar.

... Ben nasıl ki unutmadım sen de unutma beni... Unutma beni...

SEDA(27) ayakta şarkı söylemektedir, *Esmeray'ın Unutma Beni* şarkısını. Seda dalgalı kahverengi saçları ve güzel yüzüyle su gibi güzel bir kadındır. Şarkı söyleyişindeki duygulu hali onu aydınlatır, ona bambaşka bir çekicilik katar. Omzundan kumaş sapla sarkan akustik gitarını çalar şarkı söylerken. Önünde yerde gitarının çantası açıktır, gelen geçenler içine büyük küçük paralar atar. Çantanın içinde bir kartonda instagram logosu ve yanında @sedaaa yazmaktadır.

Umut transa geçmiş gibi Seda'yı dinler.

Umut'un telefonu çalar, açar.

SAMET

Abi nerede kaldın, hepimiz geldik
sen yoksun?

UMUT

Samet ya aşırı trafik vardı,
metrobüste kavga çıktı, baya olaylı
geldim Kadıköy'e. Geliyorum şimdi
yürüyorum.

SAMET

Tamam abicim bekliyoruz.

Umut telefonu kapatır, transa geçmiş gibi, şarkı söylemeye devam eden Seda'ya bakar. Gitmeye yeltenir, son anda dönüp gitar çantasında yazılı ismi okur, instagramı açıp @sedaaa hesabını takip eder.

İÇ. BAR-GECE

Umut, arkadaşları Samet(31), Pamir(30), Dilara(30) ve Banu(31)'yla bir bar masasına oturmuştur.

Hepsi işten çıkıp gelmiştir, kıyafetlerinden bellidir. İçerek sohbet ederler. Umut dalgındır.

DİLARA

... Yeter ya dedim! Sıkıldım abi sıkıldım! Bu adamın kötü esprilerine, kaba tavırlarına, dengesiz hallerine katlanmaktan sıkıldım ben ya! Yavşak herif ne mal olduğuna bakmadan bir de gelip beni azarlıyor! Ama neden, çünkü müdür diye yıllardır herkes adamın götünü yalamış, esprilerine gülmüş, adam farkında bile değil kendinin.

PAMİR

Anlatsaydın adama ne mal olduğunu...

DİLARA

Ya tabi anlattım... Canıma susadım çünkü. Dedim ki kendime, Dilaracım, sikerler. Aptal bir adam yüzünden işinden olmayacaksın herhalde... Sonra da hiçbir şey yaşanmamış gibi hayatımıza devam ettik.

PAMİR

Ya Dilo ben kafamda kaç kere istifa ettim... Ama işte dişimi sıkmasaydım, gerçekten istifa etseydim...

(şakayla)

Belki de çocuğumun rızkıyla oynamış olacaktım...

(ağızına bir tuzlu fıstık atar)

UMUT

Mutlu değilsin ama dişini sıkıyorsun. Sonra bir bakıyorsun yıllar geçmiş öyle dişini sıkı sıkı, oturup kalmışsın. Bu mudur hayat?

SAMET

İçimi şişirdiniz be! Sizin var ya ruhunuz ölmüş! Cuma gecesi içmeye gelmişiz, eğlenmeye gelmişiz! Dans edin, birileriyle flört edin, için, eğlenin! Varsa yoksa iş, depresyon...

BANU

Abi flört dedin de... Şurada Umut'u geldiğimizden beri kesen bir kız var.

Umut dönüp kıza bakar. Kız güzeller güzeli bir kızdır, Umut'un kendisine baktığını görünce ona gülümser. Umut oralı olmaz.

SAMET

Abi! Gidip konuşsana ya bak nasıl bakıyor kız!

DİLARA

Pelin'le de böyle tanışmıştınız değil mi?

UMUT

Evet.

6

İÇ. BAR-GECE

FLASHBACK. 8 ay önce. Umut, Pamir ve Samet'le bir barda içiyor, önlerindeki ufak masada biraları ve çerezler var. Pamir dertli dertli anlatıyor.

PAMİR

...Abi ya, Zeynep fark etmiyor, kendi ailesi sonuçta, ama bu kadın beni boğdu boğdu! Çocuk doğmadan çok muhattap olmuyorduk da şimdi Zeynep'in annesi Kerem'e bakıyor diye sürekli bizim evde, her şeye bir laf söylüyor kadın... Yok ortalıkta neden bardak bırakmışsınız, yok ev dediğin böyle mi olurmuş eve girdik mi üstümüzü değiştirmemiz lazımmış evde küçük bebek varmış maazallah hasta olurmuş... Hadi abi bunları anladım. Kadın geçende, etrafı toplayayım diye tutmuş bizim çamaşır çekmecelerimizi açmış!

SAMET

Oha artık...

UMUT

(gözü başka yerde)
Evet biraz abartmış...

PAMİR

Hadi tamam, yanlışlıkla açtın diyelim. Çaktırmazsın bunu değil mi, herkesin özeli sonuçta.

(MORE)

PAMİR (CONT'D)

Kadın gelmiş bana diyor ki 'oğlum
senin çamaşırlar çok sentetik,
pamuklu giy içine daha sağlıklı'

Samet haykırarak güler, ağzındaki bira taşar. Bu sırada
Umut'un dikkati başka bir yerededir.

SAMET

Hocam kayınvaliden sana seksi don
da aldı mı bari, pamuklu?

PAMİR

Sus Samo sus, nasıl gerildim sana
anlatamam...

SAMET

(Umut'un başka masadaki
bir kızla baktığını
fark eder)

Bu ne yapıyor?

PAMİR

Adam hızlı kardeşim. Şapka çıkarmak
lazım.

Umut uzaktaki masadaki güzeller güzeli bir kızla bakışı
gülüşmektedir, PELİN(28)'le. Pelin başka kız arkadaşlarıyla
oturmaktadır.

Pelin Umut'a tatlı tatlı gülümser. Umut, Samet ve Pamir'e
dönüp göz kırpar, yavaşça Pelin'in yanına doğru yürümeye
başlar. Pelin memnuniyetle iyice gülümser.

SAMET

(Umut giderken)

Adam bir dünya markası ya... Bize
de bulaştırsa keşke şu büyülü
cazibesinden. Umut'a bak sen...

PAMİR

(Samet'in sırtını
sıvazlayarak)

Adam yakışıklı dostum. Yapacak bir
şey yok.

SAMET

Sağ ol abi sağ ol. Kadınlar
yetmiyor bir de sen vur abi.

Umut uzakta Pelin'le muhabbeti ilerletir.

İÇ. BAR-GECE

FLASHBACK BİTTİ, 5. Sahnenin devamı.

BANU

Umut şimdi siz Pelin'le kesin ayrıldınız mı? Ben siz barışırsınız diye bekliyordum hala.

UMUT

Bir aydır hiç konuşmadık. Bence ayrıldık.

DİLARA

Umutcuğum ne kadar genişsin ya... Kızcağız sürekli beni arıyor Umut nasıl ne yapıyor diye, yani kız yine barışacaksınız diye bekliyor... Senin umrunda değil.

UMUT

İstemiyorum Dilara... Bitti. Yaşanacak bir şey kalmadı.

SAMET

Ne gamsız adamsın ya, vallahi özeniyorum sana ha!

DİLARA

Gamsız değil de, hödük diyebilir miyiz?

UMUT

E kaç kere ayrıldık... Olmuyor belli ki.

DİLARA

Neyse... Zeynep nasıl Pamir?

PAMİR

İyi valla, evde Kerem'e bakıyor.

BANU

Oh ne güzel, Zeynep çocuğa baksın sen burada bizimle eğlen. Erkek olmak böyle bir şey işte. Biri yaşanacak bir şey kalmadı diye sevgilisini ghostlar, diğeri karısına çocuk baktırır.

PAMİR

Ayıp ediyorsun Banucuğum biliyorsun
haftada bir ben dışarı çıkıyorum
Zeynep nöbette, haftada bir ben
nöbetteyim o çıkıyor.

BANU

Valla bekar olmak da zor, evli
olmak da zor... Anlamadım ne yapmak
en iyisi.

Bu sırada Umut gruptan kopmuş telefonundan @sedaaa
hesabından Seda'nın gitar çalıp şarkı söylediği videolarına
bakar, izlerken gülümser. Bu sırada uzaktaki güzel kız
Umut'a bakmaya devam eder.

DİLARA

Abi iyisi nedir bilmiyorum ama bu
ara herkes evleniyor.

SAMET

Yaşlandın be Dilo! Almayacak kimse
seni. Bize kaldın.

DİLARA

Söyleyene bak be, ben mi yaşlandım!
Benim hala tanıştığımız günkü kadar
saçım var, sen kendi keline bak!

SAMET

Aaaa! Kelliğime laf ettirmem! Bir
kere benim imajım bu güzelim!

PAMİR

Aaa! Kardeşim imaj sahibi ya, laf
söylemeyin!

Samet imajını sergilemeye çalışır gibi komik pozlar verir,
diğerleri güler.

BANU

Umut sen çok sessizsin, ne oldu?

UMUT

(başını telefondan
kaldırır)

Ha yok bir şey ya...

Samet, hala uzaktan Umut'u süzen kıza bakar.

SAMET

Abicim şu güzel kızın da yanına
gidip bir çift laf etmiyorsun ya,
ben sana daha ne diyeyim!

Umut uzaktaki kıza bakar. Kız hayal kırıklığına uğramış halde Umut'a son bir kez bakar, gülümser.

8 İÇ. UMUT EV-GÜN

Ertesi sabah, Umut'un evi.

Ikea'dan fırlamış gibi, temiz, düzenli, beyaz ve gri tonlarında renksiz ve karactersiz modern bir rezidans dairesi. Salonun kenarında açık bir mutfak var. Salonda televizyonun etrafındaki duvara raflar monte edilmiş, raflardaki en ilginç obje kilden elle yapılmış figürler. Onun dışında evde ilginç hiçbir şey yok.

Umut yeni uyanmış, saçları başı dağınık, üstünde şortla tişört, kendine kahve hazırlar.

Umut keyiflidir. Seda'nın bir önceki gün söylediği şarkıyı mırıldanır: *unutma beni... unutma beni...gölgen gibi, adım adım...* Kahvesinden bir yudum alır, dudakları kupaya değerken Seda'nın şarkı söylerken dudaklarının oynayıp oynadığını hatırlar. Ekmek kızartma makinesine buzluktan dilimlenmiş ekmek çıkarıp koyar, Seda'nın gitar çalan ellerini hatırlar.

9 İÇ. UMUT ODA-GÜN

Umut odasında giyinir. Altında kot, üstünde mavi gömlek, düğmelerini ilikler, aynaya bakarak saçlarını düzeltir. Heyecanlıdır.

10 DIŞ. BAHARİYE CADDESİ-GÜN

Umut önceki akşam Seda'yı şarkı söylerken gördüğü yere gider. Seda yoktur.

Umut Seda'nın olmasını umduğu yere bakar, yüzünde hayal kırıklığı vardır. Baktığı yerden insanlar gelip geçer. Seda'nın her an onu ilk gördüğü yerde olacağını düşünmüştür. Umut içten içe, bir romanın asla değişmeyen bir sayfasını yeniden açmayı umar gibi. Boğuk bir insan uğultusu etrafını sarar.

11 İÇ. UMUT'UN ANNEANNESİNİN EVİ-GÜN

Tavaya kısa tombul parmaklı yaşlanmış bir el akıtma harcı döker. Harç tavaya değdiği anda 'coss' diye bir ses çıkarır ve pişmeye başlar. Akıtmaları yapan Umut'un anneannesi SÜMBÜL(78)'dür.

Sümbül orta boyu, balık etli vücudu, omuz hizasında fönlü sarı saçları ve kırmızı yanaklı hayat dolu yüzüyle neşeli bir yaşlı kadındır.

Hevesle tavaya akıtma harcını döker, pişen akıtmaları tabağa aktarır ve maharetli hareketlerle mutfaktaki kahvaltı masasında eksik kalan reçel ve peynirleri tezgahdan alıp masaya koyar.

UMUT

Offf en sevdiğim... Akıtma yapmışsın...

SÜMBÜL

En sevdiğin tabi... Oğluşum pazar kahvaltısına gelmiş, en sevdiğini yapacağım tabi...

Bu sırada pişen akıtmayı yandaki tepeleme akıtma dolu tabağa aktarıp yeni harcı tavaya döker.

UMUT

Tontoşum ben her pazar geliyorum ya!

SÜMBÜL

Tontoş deme bana ama! Bak diyetтейim artık kilo veriyorum.

Sümbül elindeki kepçeyi bırakıp, ellerini havaya kaldırıp kendi etrafında döner. Umut güler.

UMUT

Ben o yüzden mi tontoşum diyorum sana Sümbül hanım, sevdiğimden diyorum.

Tutup anneannesini yanağından öper. Sümbül güler.

UMUT

Hem sen niye bana hala oğluşum diyorsun, bak otuz yaşında adam oldum ben.

Sümbül son akıtmayı da tabağa aktarıp tabağı kahvaltı masasının ortasına koyar. Tezgahdaki iki çay bardağına çayları doldurur.

SÜMBÜL

O başka bu başka... Hem sen otuz yaş çok büyümüş sanıyorsun, benim yaşıma gelince anlayacaksın 30 yaşın ne kadar küçük olduğunu da çok geç olacak...

UMUT

Valla anneanne, sen öyle diyorsun da... büyümedik mi?

(MORE)

UMUT (CONT'D)

Bu yaştan sonra herkes hayattan ne istediğini biliyor sanki...

Sümbül masaya oturur. Umut da karşısına oturur.

SÜMBÜL

Sen bakma başka insanlara... Kimse hiçbir şeyi bildiğinden yapmıyor. Anneannem dedi dersin, öyle planlanacak bir şey değil hayat...

(masayı süzer)

Hadi boşver bunları, kahvaltıya başlayalım.

Tabaklarına akıtma, peynir, reçel alırlar.

UMUT

(akıtmadan bir lokma alır)

Off şahane olmuş... Ellerine sağlık Sümbül hanım. Şöyle masa ben bizim evde hayatımda görmedim.

SÜMBÜL

Aman senin annen ne anlar sofra kurmaktan... Sosyete o. Varsa yoksa gezsın dolaşsın hava atsın.

Konuşurken Sümbül ve Umut iştahla kahvaltı ederler. Sümbül'ün neden tombul olduğu iştahından bellidir.

UMUT

(güler)

Elinden geleni yaptı o da. İşi gücü arasında bir de beni büyüttü...

SÜMBÜL

Tabi, çok uğraştı, çok büyüttü seni benim şaşkın kızım... 'Anne biz Tarık'la geziye gideceğiz hafta sonu Umut'a bakar mısın?', 'Anne bugün işte çok yoruldum bu gece Umut sende kalsa olur mu?', 'Anneciğim biz Umut'un ateşini düşüremedik bize gelsen baksan olur mu?'

UMUT

Aşkolsun tontoş, bilsem sana yük olmazdım...

SÜMBÜL

Deli... Ben o yüzden mi diyorum
canım? Benim şapşal kızım doğurdu
da iş güç gezme derken ne anladı
annelikten... Tarık desen, o da
Şebnem ne dese tamam karıcığım olur
karıcığım der zaten... Boşver sen
annenle babanı... Onlar bir şeyden
anlamaz...

UMUT

(güler)

Anneanne alemsin...

SÜMBÜL

Yalan mı, şapşal işte benim kızla
damat... İşleri iyi ya... Her şeyi
bildiklerini sanıyorlar. Boşver sen
onları. Keyfine bak.

UMUT

(gülerek)

İyi ki varsın anneanne... Sen
olmasan ben kiminle
dertleşeceğim...

SÜMBÜL

(Umut'un yanağını
sıkarak)

Oğluşum benimmm... Sen de iyi ki
varsın.

UMUT

Anneanne...

SÜMBÜL

Söyle kuzum?

UMUT

İçimde bir sıkıntı var anneanne...
Kaçıp gidesim var. Buradan çok
sıkıldım ben. İstanbul İstanbul
diye bayılıyor herkes de... Fare
yuvası gibi bir yer. Bu şehirde
benlik hiçbir şey kalmadı sanki...
Bilmiyorum işte, böyle şeyler
düşünüyorum.

SÜMBÜL

Güzelim benim, o işler hiç belli
olmaz. Bakarsın hayat seni
heyecanlandırır yeniden.

(MORE)

SÜMBÜL (CONT'D)
(göz kırpar)

Zaman atlaması.

Sümbül bulaşıkları makinaya doldururken Umut da buzdolabının üzerine magnetlerle yapıştırılmış eski resimlere bakar. Umut'un türlü türlü çocukluk resmi vardır. Oyun oynarken, anneannesiyle yan yana kameraya poz verirken, anneannesinin yanında yemek yerken... Umut resimlere bakarken mırıldanmaya başlar:

UMUT
*Gölgen gibi, adım adım, her solukta
benim adım, ben nasıl ki unutmadım*

SÜMBÜL
(şarkıya katılarak)
*Sen de unutma beni... Unutama
beni... Esmeray'ın şarkısı. Çok
severim. Senin nereden aklına geldi
oğluşum?*

UMUT
*Bir yerde duydum da... O zamandan
beri aklımda.*

Sümbül etrafı toplamaya şarkıyı söyleyerek devam eder, Umut da katılır.

*Boğazında düğümlenen hıçkırık olayım... Unutma beni...
Unutama beni...*

12 İÇ. UMUT EV ODA-GÜN

Umut'un telefonunun alarmı çalar, saat 6:00'dır. Umut bezgin bir ifadeyle uyanır.

13 İÇ. UMUT OFİS-GÜN

Umut ofiste, mutsuz bir zombi gibi, ekranı açık, otomatiğe bağlanmış çalışır.

14 İÇ. UMUT OFİS TOPLANTI SALONU-GÜN

Umut ve iş arkadaşları bir masanın etrafında oturmuşlar, toplantı yapmaktalar. Umut uzaklara dalar.

15 İÇ. UMUT EV SALON-GECE

Umut televizyon karşısındaki koltukta yatmaktadır, ekranda bir kadınla erkek öpüşmektedirler. Umut'un gözleri yavaş yavaş kapanır, zihninde belli belirsiz Seda'nın şarkı söyleyen sesi duyulur.

Rüya gibi parça parça, Seda'nın şarkı söyleyen dudakları, rüzgarda uçuşan saçları canlanır hayalinde. Umut hayalinde Seda'yı izler ve dinler. Gözleri kapalı gülümser.

Gözlerini açar. Nerede olduğunu bilmiyormuş gibi şaşkındır. Uykulu uykulu kalkar, televizyonu ve ışıkları kapatıp odasına gider.

16

İÇ. UMUT OFİS-GÜN

Umut ofisin terasında elinde bir karton bardak, dışarıyı izlemektedir. Yolda yürüyen, yukarıdan küçücük görünen insanları izler. Cebindeki telefona mesaj gelir, Umut telefonu eline alır. Pelin mesaj atmıştır.

Pelin: 'Nasılsın Umut?'

Umut: 'İyiyim sen nasılsın?'

Pelin: 'İyiyim ben de.'

Bir süre Pelin mesajı yazıp yazıp siler, 'typing...'de kalır. Umut ekrana bakar. Sonunda Pelin yazar.

Pelin: 'Belki sen yazarsın diye beklemiştim... Benim bazı eşyalarım sende kalmış. Bir ara onları alabilir miyim diyecektim.'

Umut: 'Tabi. Haberleşiriz.'

Pelin yine bir süre 'typing...'de kalır. Sonunda yazar.

Pelin: 'Tamam.'

Umut durduğu yerden aşağıdaki insanları izlemeye devam eder. Aşağıdaki insanları izlerken Pelin'le geçmişlerini izler bir flashbackle, sonra geri döner ana. Gömlekli plaza çalışanları molalarında yemek yemek için karıncalar gibi oradan oraya gitmektedirler.

17

DIŞ. PLAZALAR -GÜN

FLASHBACK. 8 ay önce. Akşam.

Bir önceki sahnede Umut'un izlediği insanların yürüdüğü yollarda şimdi iş çıkışı Umut ve Pelin yürümektedirler. Utangaç bir halleri vardır, yan yana yürürken zaman zaman kolları birbirlerine değer ve gergin gergin birbirilerine gülümserler.

UMUT

Bizim ofisler baya yakınmış ya...

PELİN

Evet evet baya iyi denk geldi...

Ne konuşacaklarını bilemeden bir süre yürürler.

UMUT

Buralarda güzel bir restoran
açılmış, oraya gidelim diyorum.
İtalyan mutfağı sever misin?

PELİN

Bayılıyorum.

Umut yavaşça Pelin'in elini tutar. Pelin gülümser.

PELİN

Kusura bakma Umut... Geçen gece
barda çok konuşamadık. Bizim
Sena'nın evlenme teklifi almasını
kutlamaya çıkmıştık da, kızlardan
ayırılsam ayıp olurdu.

UMUT

(Pelin'in sıkıca tuttuğu
elini kaldırıp öper)
Olsun... Daha çok vaktimiz olacak
konuşmaya.

PELİN

(flörtöz flörtöz güler,
Umut'a yanaşır.)
Numaramı aldın ama, unutursun beni
yazmazsın diye korkmuştum.

UMUT

Saçmalama... Bu kadar güzel kadını
kaçırır mıyım...

Umut dönüp Pelin'i yanağından öper, Pelin utangaç utangaç
kıkırdar.

18

İÇ. SEMİNER SALONU-GECE

Umut, yanında iş arkadaşlarıyla, şirketlerinin bir
seminerindedir. Yanında iş arkadaşı FIRAT(34) oturmaktadır.
Umut sıkılmış görünür, etrafına bakar, herkes dikkatle büyük
bir şirketin İnsan Kaynakları direktörünü dinler.

KONUŞMACI

Zorluklar sizi krizlere karşı daha
hazırlıklı kılar her zaman.

(MORE)

KONUŞMACI (CONT'D)

Kariyerimin başından beri ben de kriz çözerek geliştirdim; hem şirketim için daha iyi bir çalışana, hem de iş arkadaşlarım için daha iyi bir takım arkadaşına dönüştüm. Dolayısıyla krizler aslında fırsatlardır, eksiklerimizi görüp kendimizi geliştirmemiz için karşımıza çıkan fırsatlar. Bu yüzden biz şirketimizin çalışanlarında öncelikli olarak kriz çözme becerisi ararız. O ana kadar hayatında hangi zorlukların üstesinden gelmiş? Kriz çözerken yaratıcı davranabilmiş mi? Biz şuna inanıyoruz: Kendi hayatındaki zorlukları aşamayan bir insanın, şirketimize katabileceği hiçbir şey yoktur. Bu yüzden mülakatlarda da bazı özel sorular sorup karşımızdaki insanı tanımaya çalışırız. Her şirket büyük bir ailedir. Ve bu aileye dahil olan herkes toplu huzurun bir parçasıdır.

FIRAT

(Umut'un kulağına eğilerek)

Ben de bu aralar başka bir şirketle flörtleşme halindeyim kısmetse bu aileden istifa edeceğim.

Umut güler. Konuşmacıyı boş gözlerle dinlemektedir. Ruhu çekilmiş gibidir.

KONUŞMACI

Çalışanlarımızın şirkete karşı sorumluluğu işe her gün kendilerinin en iyi halini getirmektir. Bizim insan kaynakları olarak sorumluluğumuz da çalışanlarımızın kendilerini geliştirmeleri için en doğru imkanları onlara sağlamaktır. Gelişim ve değişim şarttır. Hem iş yerinde, hem de hayatta. Teşekkür ederim.

Ruhsuz bir alkış kopar. Konuşmacı selam verip sahneden ayrılır.

FIRAT

Yakında bunlar bizi kişisel gelişim
seminerine de yollarlar.

19

DIŞ. CADDE-GECE

Umut ve Fırat seminerden çıkmış yan yana yürümektedirler.
Seminerle dalga geçerler.

FIRAT

Eee Umut, bugün kendinin en iyi
halini yanında getirdin umarım?

UMUT

İnan, kendimi bile getirmedi
bugün. Onu bu saçma sapan hayattan
uzak tutmaya çalışıyorum.

FIRAT

Umarım bu krizi en yaratıcı şekilde
çözersin o zaman.

UMUT

Zor.

Caddede bir köşede genç bir çocuk sprey boyalarla duvarı
boyamaktadır. Bir kalbin içine sıkışmış harflerle 'İstanbul'
yazar çocuk. Umut ilgiyle onu izler.

20

İÇ. RESTORAN-GECE

Umut, annesi ŞEBNEM(55) ve babası TARIK(57)'la sık bir
restoranda akşam yemeğindedir. Şebnem ve Tarık güzel
yaşlanmış hoş bir çifttir, son derece uyumlu ve mutlu
görülmektedirler. Önlerinde güzel tabaklarda güzel yemekler,
kadehlerinde şarap vardır. Ortam kalemle çizilmiş kadar
mükemmeldir, yapay görünecek kadar mükemmel.

Şebnem ve Tarık'ın hareketlerinde, yüz ifadelerinde, konuşma
biçimlerinde hesaplı ve resmi bir hal vardır. Karşılarında
Umut yüzüne yapay bir gülümseme yerleştirmiş onlara
bakmaktadır ama akli uzaklardadır. Umut'un kafasının içinde
etraftaki sesler uğuldamaktadır. Uğultuyu Tarık'ın sesi
keser.

TARIK

Oğlum iş nasıl gidiyor, her şey
yolunda mı?

UMUT

İyi gidiyor, her zamanki gibi.

ŞEBNEM

Bir yenilik yok mu Umutcuğum, terfi falan?

TARIK

Şebnem üstüne gitme çocuğun canım...

ŞEBNEM

Ne dedim hayatım bir şey demedim?

TARIK

Sen de oldum olası böylesin hayatım, çocuk 80 alır neden 90 alamadın diye kızarsın, 90 alır biraz daha uğraşsan 100 alırdın dersin.

ŞEBNEM

Ne dedim ki Tarıkciğim, Umut iki senedir aynı şirkette aynı pozisyonda değil mi... manager-

UMUT

Brand manager anneciğim. Senior brand manager.

ŞEBNEM

Hah işte, brand manager, bir terfi almanın, ne bileyim maaşına zam istemenin vakti gelmedi mi?

UMUT

Daha birkaç ay oldu ben iyi bir zam alalı.

Şebnem'in dikkati Umut'ta değildir. Kolundaki taşlı bileziğe bakmaktadır, ufak taşlarından biri düşmüştür onu inceler. Sonra parmaklarını uzatır, manikürünü kontrol eder.

ŞEBNEM

Neyse işte Umutcuğum, senin gibi zeki ve çalışkan birine gereken değeri veriyorlar mı? Ben bununla ilgileniyorum. Sen benim çalışanım olsan ben seni elimde tutmak için her şeyi yaparım.

TARIK

(kahkaha atar)

İlahi Şebnem... Oğlumuzu senin departmana alalım istersen?

UMUT

Ya aslında... bizim şirketin Berlin şubesinde birkaç ilan açılmış. Brand manager pozisyonu da var. Ona başvurdum bugün. Başka ülkelerdeki şubelerden deneyimli birini istiyorlarmış, yani olma ihtimali var gibi duruyor.

Tarık mizacı gereği neşeli ve keyfine düşkün bir adamdır, bu haberi de neşeyle karşılar.

TARIK

E bu çok iyi haber, bu habere kadeh kaldıralım!

UMUT

Dur babacığım henüz hiçbir şey yok ortada...

Şebnem gözünü bileğindeki bilezikten ve incelediği manikürlü tırnaklarından kaldırıp Umut'a dikkatle bakar, gergin görünür.

ŞEBNEM

Ben anlamadım, ne demek bu şimdi oğlum? Ülkeyi terk mi edeceksin yani?

UMUT

Anneciğim ortada fol yok yumurta yok, yolladın beni hemen Almanya'ya

ŞEBNEM

Sonuçta sana iş teklif ederlerse gideceksin değil mi?

UMUT

Evet, gidebilirim diye düşündüm. Neden olmasın ama değil mi?

ŞEBNEM

Umutcuğum iyi düşündün mü bunu? Önemli bir karar...

UMUT

Anneciğim henüz bir karar vermeme gerek yok ki, ortada bir şey yok, söyledim ya...

Umut sıkıntıyla etrafa bakınır. Başka masalardaki insanları inceler. Şebnem konuşurken de, Şebnem'e cevap verirken de bu diğer insanları izlemeye devam eder.

Bir masada iki kadın karşılıklı içmektedir, biri duygulu duygulu sevdiği adamı anlatırken diğeri dinler. Başka bir masada bir adam, kendinden yaşça küçük bir kadınla karşılıklı içmektedir. Adam yüksek sesle konuşup kendi anlattıklarına güler, kadın adamın karşısında yalandan gülümser ama mutlu değildir. Başka bir masada dört erkek gülerek sohbet ederler, bir tanesi ilk masadaki arkadaşını dinleyen kadını süzmektedir. Bir başka masada genç ve aşık bir çift el ele tutuşmaktadırlar.

ŞEBNEM

Yani şimdi sen birden böyle bir şey deyince... Ne söylesem bilemiyorum. Tamam, kariyerin için güzel bir adım olur... Ama sen de 30'una geldin artık. Hani 20'li yaşlarda olsan neyse, gidersin sonra dönersin ama...

UMUT

30 yaşında olmam mı sorun, anlayamadım...

ŞEBNEM

Yani Umutcuğum, senin yaşında arkadaşların artık hayatlarını düzene koyuyorlar. Bu yaşta yurt dışına gitmek biraz maceraperestlik değil mi?

TARIK

Sen Şebnem'e bakma oğlum, bütün arkadaşlarının çocukları evleniyor o yüzden böyle yapıyor annen. Hatırlarsın Suzan teyzeni, onun oğlunun çocuğu bile olmuş... Senden de küçüktü ha oğlu. Geçende annen gelmiş bana bebeğin fotoğraflarını gösteriyor 'Umut'un da böyle bir çocuğu olsa ne güzel olurdu' diyor.

ŞEBNEM

Aşkolsun Tarık! Söylemesen olmazdı sanki.

TARIK

Ne var hayatım yalan mı, öyle dedin?

UMUT

Anneciğim... Siz benim yerime neler düşünüyorsunuz inanamıyorum gerçekten...

ŞEBNEM

Kötü bir şey mi düşünüyoruz oğlum!
Sen de sevdiğin biriyle bir yuva
kursan, belki çocukların olsa...
Mutlu huzurlu bir hayatın olsa...
Senin şu hoş kız arkadaşın vardı,
Pelin, onunla mesela...

UMUT

Biz Pelin'le ayrıldık anne.

ŞEBNEM

Aaa... Hiç haberimiz yok
olanlardan, görüyor musun Tarık?

TARIK

Normal değil mi hayatım, biz o
yaştayken anne babamıza her
şeyimizi anlatıyor muyduk sanki?

ŞEBNEM

Biz o yaştayken seninle evliydik,
bir de çocuğumuz vardı Tarıkçığım.
Artık küçük oğlumuz büyüdü. Ben de
sadece oğlumun gelecek planlarını
bilmek, anlamak istiyorum hepsi bu.

UMUT

Neden sürekli gelecek planı
yapıyoruz? Neden hep bir sonraki
gün için yaşıyoruz?

TARIK

Hayat böyle oğlum, sen ne
istiyorsun ki? Ne bekliyorsun yani
hayattan?

UMUT

Ben... Artık her günümü bir sonraki
günü, bir sonraki seneyi düşünerek
yaşamak istemiyorum sadece... Sabah
uyandığımda, sadece yeni bir güne
başladığım için mutlu olabilmek
istiyorum. O kadar...

ŞEBNEM

İşinden mi memnun değilsin Umut?
Sorun bu mu?

UMUT

Bilmiyorum anne... Bunaldım sadece.
Bilmiyorum.

Şebnem'le Tarık birbirlerine bakarlar... Oğullarını anlamamışlardır ama Umut'a verecek bir cevapları olmadığını bakışlarıyla birbirlerine söyler gibidirler. El ele tutuşurlar. Tarık ortamı gevşetmek için güler.

TARIK

Aman Umutçuğum, olur öyle
gençlikte. Sıkılırsın, bunalırsın
sonra geçer.

ŞEBNEM

Tabi canım, gençken insana olur
bunlar oğlum. Bazen öyle çekip
gitmek istersin. Ama insan kendine
bir aile, bir düzen kurunca o çekip
gitme isteği azalır, inan bana.
Köklenirsin. Olduğun yere iyice
bağlanırsın. Onun için diyorum ben
oğlum, senin için.

Umut anlaşılmamış bir yüzle etrafını izlemeye devam eder.
Gömleğinin en üst düğmesini açar.

21

DIŞ. CADDE-GECE

Ilık bir eylül akşamıdır. Umut, anne babasıyla yediği yemekten sonra caddede tek başına yürümektedir. Bir gitar sesi duyar, sese doğru gider. Bir klasik gitar parçası çalan bir adamla karşılaşır, hayal kırıklığına uğrar. Elini cebine atar, beş lira bulur. Parayı adamın gitar çantasına atar.

22

DIŞ. BAHARİYE CADDESİ-GÜN

Sonraki gün.

Umut Seda'yı daha önce gördüğü yere doğru yürür. Yaklaştıkça kalabalığın sesi boğuklaşır, Umut heyecanlanır. Seda'yı ilk gördüğü yere geldiğindeyse bütün sesler kesilir, Seda orada değildir. Etraftaki kalabalığın gürültüsü aniden kaos halinde geri gelir.

UMUT

(kendi kendine)

Ne bekliyorum ki...

Umut gitmek için döner, ve Seda'yla burun buruna gelir. Umut hayal gördüğünü sanar, bakakalır.

SEDA

A- çok özür dilerim ya...

Çarpıyordum neredeyse size

UMUT
şey- yok... ben çarpıyordum. Ben
özür dilerim.

Bir süre bir şey demeden bakışırılar. Umut Seda'nın
sırtındaki gitar çantasını işaret eder:

UMUT
Müzişyensiniz sanırım..?

SEDA
(kendi kendine güler)
Sanırım öyleyim... Müzişyenim...

UMUT
Aslında ben sizi daha önce
dinlemiştim. Yine burada. Geçen
hafta.

SEDA
Öyle mi?

UMUT
Hava karanlıktı tabi. Bir de
cumaydı, akşam.

SEDA
Anladım.

UMUT
Cumartesileri de buradasınız o
zaman?

SEDA
Aa yok, belli olmuyor. Yani havaya
göre, mesai saatlerime göre...
Zaten hafta içi garsonluk yapıyorum
o zaman gelemiyorum. Duruma göre
işte.

UMUT
Anladım.

Ne söyleyeceklerini bilmeden bakışırılar.

UMUT
O zaman gideyim ben. ... Sizi
geciktirmeyeyim...

SEDA
Tamam.

Umut bir şey diyecek gibi olur, sonra vazgeçer, döner gider. Umut giderken Seda arkasından onu izler, bir yandan da gitarını çantasından çıkarır, çantayı yere açar, gitarı omzuna asar, şarkı söylemeye hazırlanır. Umut yürürken kendi kendine konuşur.

UMUT

Sizi geciktirmeyeyim ne ya... ne
diyorum ben ya...

23

DIŞ. SÖĞÜTLÜÇEŞME CADDESİ-GÜN

Umut metrobüse doğru yürür, yürürken yüzünü yavaşça hafif bir gülümseme kaplar. Öpüşen bir çiftin önünden geçer, onlara mutlulukla bakar. Bir kuş öterek yanından süzülür, bakışlarıyla onu takip eder, gökyüzüne bakar.

24

DIŞ. BAHARİYE CADDESİ-GÜN

Ertesi gün, pazar günü, Umut aynı yere gelmiş Seda'yı dinlemektedir. Seda şarkı söylemektedir, şarkı söylerken arada Umut'a bakar. Umut'u anlamaya çalışır gibidir.

Seda, *Sezen Aksu- Farkındayım* şarkısını çalıp söylemektedir.

Kendini seçemiyorsun... bırakıp kaçamıyorsun... Yazmadığın bir hikayede uzun ya da kısa vadede az biraz keşfediyorsun...

Umut dikkatle Seda'yı dinler. Seda şarkıyı bitirdikten sonra Umut'un yanına gelir.

SEDA

Merhaba.

UMUT

Merhaba...

SEDA

(merakla)

Yine gelmişsin?

UMUT

(gergin)

Evet... Geçiyordum...

SEDA

(şakayla)

Tesadüfen yani?

UMUT

(flörtöz ama çekinerek)

Tamamen tesadüfen...

SEDA
O zaman şöyle yapalım... Sen bana
bir bira ısmarla. Tamamen tesadüfen
ısmarla ama.

UMUT
(Gülümser)
Olur.

25

DIŞ. BAR TERASI-GÜN

Umut ve Seda karşılıklı oturmuştur, önlerinde birer bira. Umut sakince ama dikkatle Seda'yı izler, her hareketini ezberlemek istermiş gibi. Umut'un diğer insanların yanında hissedilen tutukluğu yerini, bastırmaya çalıştığı bir heyecana bırakmıştır.

Seda birasından bir yudum alır, Umut'a bakıp gülümser.

SEDA
Çok sessizsin.

UMUT
Konuşmak çok abartılan bir şey
bence

SEDA
(güler)
Neden öyle düşünüyorsun?

UMUT
Çoğu zaman ezbere konuşuyoruz. Sen
ne zaman bir insanın 'Nasılsın'
sorusuna dürüst bir cevap verdiğini
duydun? Mesela hiç 'nasılsın'
sorusuna 'Ya ben kabız oldum
inanılmaz şişkinliğim var, o yüzden
çok agresifim bugün' diyen birini
duydun mu?

SEDA
(Kahkaha atar)
Duymadım ama duymadığım için
üzüldüğüm de söylenemez.

UMUT
(güler)
Veya sen kaç kere 'Nasılsın'
sorusuna gerçekten yanıt verdin?

SEDA
(Birasını içerek)
Sor. Sor da cevap vereyim o zaman.

UMUT
(duraksar, dikkatle
Seda'ya bakar)
Seda... Nasılsın?

SEDA
Şaşkınım.

UMUT
Neden?

SEDA
Enteresan bir adamla tanıştım o
yüzden.

Umut utanarak gülümser. Seda da ona gülümser.

SEDA
Değişik bir enerjin var senin...
Sen nasılsın?

UMUT
Gerginim sanırım.

SEDA
Neden?

UMUT
Ben... Olmadık bir şey söyleyeceğim
ve kalkıp gideceksin diye
korkuyorum. Normalde böyle olmam...
Bilmiyorum.

SEDA
Neden kalkıp gideyim ki?

UMUT
Bilmem... Ne yapsam kalkıp gidersen
mesela?

SEDA
(güler)
Ne bileyim... Sanırım 'kadın
dediğin...' gibi başlayan bir cümle
kursan mesela

UMUT
(kahkaha atar)
Kadın dediğin... Şaka şaka... Öyle
bir cümleyi nasıl devam ettiririm
aklıma hiçbir şey gelmiyor.

SEDA
 (güler)
 İyi bari...
 (elini uzatır)
 O zaman... tanışabiliriz. Ben Seda.

UMUT
 (Seda'nın elini sıkarak)
 Ben de Umut...

SEDA
 Ne güzel bir adın var.

UMUT
 Senin de çok güzel sesin var.

SEDA
 (utanır)
 Teşekkür ederim.

UMUT
 Neden utanıyorsun ki, sokaklarda
 şarkı söylediğine göre sen de
 biliyorsun bunu.

SEDA
 Bu bilmekle alakalı bir şey değil
 aslında... Ben sesim güzel diye
 yapmıyorum bunu. Sesimi duyurmaya
 hakkım olduğu için yapıyorum.

UMUT
 Ama sonuçta sesinin güzel olduğunu
 düşünmesen başka iş yapmaz mıydın,
 benim gibi deterjan satardın
 belki...

SEDA
 (güler)
 O nasıl bir işmiş?

UMUT
 Ya başka şeyler de satıyorum,
 tuvalet kağıdı ağda falan

SEDA
 (kahkaha atar)
 E sen markette mi çalışıyorsun

UMUT
 (güler, alay ederek)
 Olur mu canım öyle şey, aşırı
 havalı bir işim var benim.
 (MORE)

UMUT (CONT'D)

Sorumlu olduğum bir sürü marka var,
raporlar hazırlıyorum, gömlek
giyiyorum konferanslara falan
gidiyorum...

SEDA

Gömlek önemli tabi.

UMUT

Tabi önemli. Beyaz yakayız
herhalde...
(abartılı bir vurguyla)
brand manager'ız kızım.

SEDA

(güler)

Ooo... Etkilenmeli miyim?

UMUT

(sarkastik)

Etkileneceksin tabi... Kolay mı
canım plaza insanı olmak.
Endüstri mühendisliği okudum,
kendimi akışa bıraktım... bir
baktım tuvalet kağıdı satıyorum.
Böyle de bir şey işte...
Etkilenirsin tabi.

SEDA

(güler)

Ben de garsonluk yapıyorum...
Müzikten para kazanmıyorum. Ama
müziğe bol bol vaktim olsun diye
düzenli bir iş bulmadım kendime.
Benden daha iyi durumdasın belki.

UMUT

Saçmalama... Sen bir müzisyensin.
Hangi işten para kazandığının ne
önemi var?

SEDA

Evde şarkı söyleyeceğime sokakta
söylüyorum işte. Üç beş seyircim
olmuş oluyor.

UMUT

Sen ciddi olamazsın...

SEDA

Neden ya?

UMUT

Senin inanılmaz bir sesin var.
İnsanı caddenin bir ucundan diğer
ucuna sürükleyip hipnotize edecek
kadar büyümlü bir sesin var, ama
senin üç cümleden ikisi 'ben
aslında garsonum, ben aslında
müzisyen değilim'... Sen bir
kendine gelsene ya!

SEDA

(güler)

Tamam tamam... Kızma... Ne
söylememi istiyorsun?

UMUT

Şöyle demeni istiyorum: 'Benim
aşırı mükemmel bir sesim var ve ben
inanılmaz derecede iyi bir
müzisyenim.' Tekrar et. 'Benim
aşırı...

SEDA

(Umut'a katılır, aynı
anda)

'... aşırı mükemmel bir sesim var
ve ben inanılmaz derecede iyi bir
müzisyenim.' Tamam mı? Mutlu muyuz?

UMUT

Sen mutlu musun asıl... Yüksek
sesle söyleyince inandın mı
sonunda?

SEDA

Mesele benim inanmam veya inanmamam
değil ki... Ben yıllarca sadece
evde şarkı söyledim, birisi duyar
diye korka korka... Sokakta ara
sıra mırıldansam, fark edip hemen
susardım. Şimdi yeni bir şey
deniyorum. Benim için de yeni yani
bu durum, hala ne kadar alıştım
emin değilim...

UMUT

Ben de başka türlü düşünmüştüm.

SEDA

Nasıl düşünmüştün?

UMUT

Dünya umrunda olmadan içinden
geleni yapan insanlardan sanmıştım
seni.

SEDA

Öyle insanlar var mı gerçekten?
Dünya umrunda olmayan insanlar?

UMUT

Yok mu?

SEDA

Varsa da ben onlardan değilim...
Sırf içimden geleni yapmak için ne
savaşlar veriyorum bilemezsin.

UMUT

Anlatırsan bilirim...

SEDA

(Saate bakar)

Benim garsonluk saatim geliyor,
müzisyen önlüğümü çıkarıp garson
önlüğümü giymem lazım.

UMUT

Sonra görüşelim, o zaman anlat?

SEDA

(Umut'a bakar uzun uzun,
onu tanımaya çalışır
gibi)

Seni yine görmek isterim Umut.

Seda çantasını arar, bir tükenmez kalem bulur ama kağıt
bulamaz. En son kot ceketinin ceplerine bakar. Bir peçete
bulur. Şaşıracak peçeteye bakar. Peçetede 'Günebakan Unlu
Mamulleri' yazmaktadır.

SEDA

(kendi kendine)

Bu ne zamandır buradaymış ya...

UMUT

Bir şey mi oldu?

SEDA

Ha yok, bekle...

Seda peçetenin üstüne kalemiyle telefon numarasını yazar.
Altına da bir not ekler. 'Dünya umrunda olmadan içinden
geleni yapabilmen dileğiyle...'

Seda peçeteyi Umut'a verir.

SEDA
Tanıştığımıza sevindim Umut.

UMUT
Ben de sevindim...

Seda gitar çantasını da kapıp aceleyle uzaklaşır, Umut arkasından bakar. Kendi kendine konuşur utanarak.

UMUT
Ben az önce kabızlıktan mı bahsettim?

26

DIŞ. VAPUR-GÜN

Umut Kadıköy-Beşiktaş vapuruyla eve dönüş yolundadır. Vapurun üst katında oturmuştur, manzaraya bakar, düşüncelere dalmıştır. Elini cebine atar, özenle peçeteyi açar. Seda'nın numarasının altında yazdıklarını okur:

SEDA (SES)
Dünya umrunda olmadan içinden
gelenleri yapabilmen dileğiyle.

Umut gülümser. Gözlerini kapatır, denizden gelen rüzgarı yüzünde hisseder. Gözlerini açıp denize bakar, vapurun peşinden uçan kuşları izler. Hatırlar.

27

İÇ. UMUT EV - GÜN

FLASHBACK

Umut'un salonunda televizyonun sesi açık, müzik çalmaktadır. Pelin çalan elektronik müziğe eşlik ederek dans etmektedir. Umut yüzünü ekşiterek koridordan gelir, uykudan yeni uyanmış, üstünde sadece şort vardır.

UMUT
Bu ses ne yaa

PELİN
(dans ederek gidip Umut'u
yanağından öper)
Güünaydııın!

Umut gidip televizyonun sesini kapatır.

UMUT
Pelin ya ne yapıyorsun sabah sabah!

PELİN
Dans ediyordum niye kapadın!

UMUT

Asıl uyuyordum ben içerde!
Cumartesi de mi uyku yok...

PELİN

Biraz müzik açtım ne olacak ki
sanki! Sevgilimleyim, mutluyum,
haftasonuna erken başlamak istedim.

UMUT

Of Pelin... Sevmiyorum ben böyle
müzikleri.

PELİN

(Umut'un yanağından makas
alır)
Bebeğim sen müzik sevmiyorsun.
Anladım ben seni.

Umut saçlarını karıştırıp koltuğa yatar.

UMUT

(gözü kapalı)
Ben hafta sonu beni erken uyandıran
müzikleri sevmiyorum sadece.

PELİN

Hadi uyandın artık, kalk. Kahve
yaptım.

UMUT

(yüzüne bir yastık
kapatarak)
Offff

PELİN

Müzik bile açılmayan renksiz bir
evde ya-şa-ya-maz-sın! Tamam
anladık ses sevmiyorsun da, şu
duvara üç beş resim as bari...

UMUT

Asmıycaaammmmm

PELİN

İyi tamam asma.

Pelin mutfığa gider, bir kupaya kahve doldurur.

Pelin kupayı Umut'un yattığı koltuğun yanındaki sehpaye
koyar.

PELİN

Kahveni getirdim, bari kahve iç.

UMUT

İçerim.

28

İÇ. UMUT OFİS-GÜN

Günümüz.

Umut gülümseyerek ofiste dolanır, bir yandan mırıldanır.
Masasında çalışmakta olan İpek'in yanına gelir.

UMUT

İpek ya, bir şey soracağım sana.

İPEK

Söyle canım.

UMUT

Çalışırken kulaklıkla müzik
dinleyebiliyor muyduk ya?

İPEK

(güler)

Hayrola?

UMUT

Ya bu ara böyle... içimde bir
enerji var. Kafamda dönüp duran bir
müzik var. Sessiz oturmak gelmiyor
içimden.

İPEK

(güler)

Tak kulaklıkları o zaman, kimse bir
şey demez. Ben bazen takıyorum.

UMUT

Sağ ol. İyi çalışmalar sana.

İPEK

Sana da tatlım

Umut masasına döner, kulaklıklarını takar. Müzik dinlerken
gülümseyerek çalışmaya devam eder. Kulaklığında Tarkan 'Her
Nerdeysen' çalar.

29

DIŞ. UMUT OFİS BİNASI-AKŞAM

Umut ofisinin plaza binasından çıkar. Derin bir nefes alır,
telefonunu çıkarır. Telefon rehberinden Seda'yı açar, mesaj
yazar: 'Selam...' Siler. Yeniden yazar: 'Merhaba'. Siler.
Yeniden yazar. 'Seda, nasılsın? Ben Umut.' 'Gönder'e basar,
telefonu hızlıca cebine koyar. İki adım atar, telefonunu
çıkartır, mesaj gelmiş mi diye bakar.

UMUT
(kendi kendine)
Bakmıyorum. Tamam.

Telefonu cebine koyar.

30 **DIŞ. SOKAK-GECE**

Umut evine yürümektedir. Telefonuna bakar, mesaj gelmemiştir.

31 **İÇ. UMUT EV-GECE**

Umut içeri girer, telefonunu salondaki sehpaye bırakır. Kumandayı eline alıp televizyonda bir müzik kanalı açar, Gökçe Kılınçer - Sev Beni çalmaya başlar.

Umut üstünü değiştirmeye gittiğinde telefon ekranı aydınlanır, Seda'dan mesaj gelmiştir.

Umut eşofmanlarıyla gelir, telefona bakar, mesajı görünce heyecanlanır. 'Merhaba Umut, nasılsın?' yazmıştır Seda.

Umut ne yazacağım diye ileri geri yürürken Seda yeni bir mesaj atar. 'Aslında ben de sana yazmak istiyordum. Cumartesi gecesi Kadıköy Dark Bar'da çıkıyorum da, gelmek ister misin?

32 **İÇ. BAR-GECE**

Seda sahnede Şebnem Ferah'ın 'Bırak Kadının Olayım' şarkısını gitarla çalıp söylemektedir. Umut sahneye yakın bir masada oturmuş hayranlıkla Seda'yı dinler. Önünde birkaç boş bira şişesi vardır.

Seda'nın seti biter, sahneden iner, Umut'un yanına gelir. Seda'nın sahnesi bittiği için kayıttan şarkı başlar: Duman-Melek. Müzik çok yüksek seslidir.

SEDA
Nasıl buldun?

UMUT
DUYAMIYORUM!

SEDA
NASIL BULDUN!

Umut Seda'nın kulağına doğru:

UMUT
SENCE?

SEDA
BİLMEM?

Birbirlerini duymaya çalışırken birbirlerine çok yaklaşmışlardır, vücutları birbirine değmektedir.

UMUT
BEĞENMEMEM MÜMKÜN DEĞİL.

SEDA
DIŞARI ÇIKALIM MI BURASI ÇOK
GÜRÜLTÜLÜ!

UMUT
TAMAM.

33 DIŞ. BAR ÖNÜ-GECE

Kapıdan dışarı çıkarlar.

SEDA
Sessizlik. Sonunda.

UMUT
Ben içerideki sestem memnundum.
Senin sesinden.

SEDA
Sessizlik olmasa ses de olmazdı.

UMUT
Galiba bu cümleyi anlamak için iki
bira fazla içtim.

SEDA
(güler)
Bir yerlerde okumuştum. 'Müzikte en
önemli şey sesin değil, sessizliğin
ritmidir' yazıyordu.

UMUT
Sessizliğin ritmi... Nereden
dinleyebiliyoruz sessizliğin
ritmini?

SEDA
(güler)
Her yerden.

Bir süre yan yana durup, sessizliği dinlerler. Elleri birbirine değecek kadar yakındır, ama birbirlerine değmezler, uzaklara bakarlar. Umut Seda'nın eline dokunacak gibi olur, sonra vazgeçer.

Zaman zaman sokaktan yürüyen insanların ayak sesleri, konuşma sesleri duyulur. Uzaklarda bir köpek havlar. Sonra Seda sakince şarkı söylemeye başlar:

SEDA

*Benim gönlüm sarhoştur...
Yıldızların altında. Sevişmek ah ne
hoştur... yıldızların altında. ...
Yanmam gönlüm yansa da... ecel beni
ansa da*

UMUT/SEDA

*(Umut da şarkıya katılır,
aynı anda)
Gözlerim kapansa da yıldızların
altında...*

SEDA

*(gözünü açıp Umut'a
bakar)
Senin de sesin fena değilmiş.*

UMUT

*(güler, Seda'ya bakar)
Seninki kadar değil ama idare eder.
İçki masasında falan iyi gidiyor
da, ayık kafayla çok çekilmiyor.*

Seda yavaş yavaş yürümeye başlar, Umut da ona ayak uydurur.

SEDA

Senin bir hayalin var mı?

UMUT

*Çocukken uçmak isterdim. Bir de
büyü yapabilmek. Ama kim istemez ki
büyü yapmayı değil mi?*

SEDA

*Yok canım, öyle değil. Gerçek
hayattaki bir hayalden
bahsediyorum.*

UMUT

*Gerçek hayattan... Çocukça şeyler
var işte sadece...*

SEDA

*Hayal kurmanın çocukça olmayan hali
mi var ki? İçimizdeki, yaşamaya
heyecan duyan çocuğu öldürmemek
için hayal kuruyoruz zaten.*

UMUT

O çocuk öleli çok oldu gibi
hissediyorum.

Seda dönüp Umut'un gözlerinin içine bakar.

SEDA

İçindeki çocuk ölmez. Onu
susturmaya çalışırsın belki...
Başarılı oldum sanarsın ama... O
orada bir yerlerde vaktini bekler
hep. Yeniden sesini duyurmayı,
şarkısını söylemeyi bekler.

UMUT

Senin gibi sesi olup da şarkı
söylememesi mantıksız olurdu zaten
o çocuğun.

SEDA

Sesini çıkarmak ya da çıkarmamak...
İşte bütün mesele bu.

Umut Seda'nın gözlerine bakar bir süre, uzanıp Seda'yı öper.
Öpüşürler. Sonrasında Umut, sesli düşünür gibi anlatmaya
başlar. Seda'nın ellerini tutmuştur.

UMUT

(Seda'nın elinde gezdirir
parmaklarını)

Küçükken heykeltraş olmak
istiyordum. Nereden aklıma kazındı
bilmiyorum, herhalde televizyonda
falan gördüm. Oyun hamurlarına
şekil verip, anneme götürüp 'anne
bak heykel yaptım' diyordum. Bir
gün okulda, 'Büyüyünce ne olmak
istiyorsun?' diye sordular.
'Heykeltraş' dedim. Sınıftaki
herkes kahkahalarla güldü. Ama
nasıl gülmek... Sesleri yankılana
yankılana... Haykıra haykıra
güldüler. Yoksa ben mi öyle
hatırlıyorum acaba? Emin değilim...
Öğretmen bile güldü, 'Heykeltraşlık
bir meslek değil' dedi. 'Avukat,
doktor, mühendis gibi meslekler
vardır, büyüyünce hepiniz bir
meslek seçeceksiniz ve para
kazanacaksınız. Kendine bir meslek
seç.' Eminim o öğretmen şu an beni
görse, mühendislik mezunu olduğumu,
üzerine de kurumsal bir şirkette
çalıştığımı öğrense çok sevinirdi.

SEDA
Heykeltraşlık hiç de saçma bir
hayal değilmiş ama.

UMUT
Bilmiyorum. Zaten ilkokuldan sonra
düşünmedim bunun üstüne. Bütün
sınıfın bana kahkaha atması
yeterince hevesimi kırmış belli ki.

SEDA
İnsanlar yapar öyle. Seni ne kadar
yaraladıklarının farkına bile
varmazlar. En kötüsü de, bunu en
çok insanın en yakınlarının
yapması... Sözde sana güvenli bir
hayat sunabilmek için, senin
heveslerini o kadar kırarlar ki...
Unutursun. Ben hayattan ne
bekliyordum? Beni heyecanlandıran
şeyler neydi? O kadar derine
atarsın ki, kendin bile bulamazsın.

UMUT
Sen bulmuşsun ama.

SEDA
Deniyorum...

UMUT
Seda?

SEDA
Umut?

Umut uzanıp Seda'ya sarılır.

UMUT
Teşekkür ederim.

SEDA
Neden?

UMUT
Beni bulduğun için.

Seda kapıyı açıp içeri girer, renkli ve bohem bir evdir bu.
Umut ne yapacağını bilemez gibi kapının dışındadır.

SEDA

Ev arkadaşım ile oturuyorum ama o bu haftasonu Eskişehir'e gitti ailesine.

(kapının dışında duran Umut'a bakar)

İçeride de çıkarabilirsin ayakkabılarını.

Umut gergin gergin içeri girer, ayakkabılarını çıkarıp olduğu yerde kalır.

SEDA

Öyle gergin durma lütfen... Ben de gerileceğim bak...

UMUT

Bilmiyorum neden böyle gerildim. Gergin bir insan değilim normalde. Keşke daha çok içseydim.

SEDA

(güler)

Olmaz. Bana ayık lazımsın.

Umut 'neden?' diye sorar gibi bakar, gerilir.

SEDA

E fikrine ihtiyacım var, sana üstünde çalıştığım besteyi çalacağım.

UMUT

Tabi... Doğru. O yüzden ayık... Anladım.

SEDA

Sen salona geç... Ben üstümü değiştirip geliyorum. Tuvalet arka tarafta. Mutfak da salonun içinde zaten, dolaptan falan istediğini alabilirsin.

UMUT

Tamamdır. Sağ ol.

Seda arka tarafa odasına gider, Umut salonda kalır.

Umut ayakta, salonu inceler. Duvarlara dokunur. Duvarda asılı sokak resimlerine bakar: İstanbul'dan sokaklar. Ara sokaklar, dar sokaklar, geniş sokaklar, çıkmaz sokaklar, unutulmuş yerler. Bir koltuğa oturur, koltuğun yanında sehpa da duran ışığı yakar, Galata'da satılan mozaik abajurlardan.

Lamba etrafa başka bir dünyadan sızıyormuş gibi renkli ve gizemli bir ışık yayar.

Salona üstünde alakasız renklerde rahat bir şalvar ve tişörtle, saçları tepede topuz, elinde gitarıyla Seda girer.

Umut onu görünce gülümser.

UMUT

Çok güzel olmuşsun.

SEDA

Evde belli bir standartta giyinmek lazım.

UMUT

Prensipli olman hoşuma gitti.

SEDA

(gülür)

Umarım şarkım da hoşuna gider.

Seda Umut'un karşısına puf çeker, oturur, gitarını bacağının üzerine yerleştirir.

SEDA

Yalnız şöyle... bitmiş bir şarkı değil, henüz bazı kısımlarını yazdım... uyarayım

UMUT

Tamam.

SEDA

(gitarı çalmaya başlar,
durur)

Ya bir de sözler değişebilir, böyle yazıp yazıp siliyorum...

UMUT

Sorun değil.

SEDA

(akorları arpej çalar)

Bir de Umut... ilk defa çalacağım bunu birine. Sevmezsen falan... mecbur değilsin dinlemeye

UMUT

Seda... İstersen sen bana rastgele kelimeler diz, arkasına gitar çal, sen söyledikten sonra kötü olma ihtimali yok. Lütfen. Çal artık.

SEDA

(gölümser, biraz
duraklar)

Henüz başını yazmadım o yüzden
ortasından başlıyorum

(çalmaya başlar)

ve ben yine kaptırırım
içimdeki bu sesleri rüzgara
yelkenleri açarım
Dalgalarda bulmak için
kendimi düşünmeden
yine sulara atlarım...
Yapma, dedim kendime,
önlemi yok su almanın
bazen derine batmanın...
susma seni duymazlar diye,
dönüşü yok boğulmanın
başkasında yok olmanın ...
Şimdilik bu kadar. Üstünde
çalışıyorum.

UMUT

Çok güzel

SEDA

Dürüst ol

UMUT

Dürüstçe, çok güzel.

SEDA

Teşekkürler

UMUT

Bitmiş halini de dinlemek isterim.

SEDA

O da olur umarım.

UMUT

Bu şarkı bitince yayımlayacak mısın
peki?

SEDA

Bilmiyorum cesaret edebilir
miyim... Şarkı yazmak günlük tutmak
gibi benim için. Odamda tek başıma
ağlaya ağlaya yazdığım şarkılar
var. Herkes dinlerse, yorum yaparsa
ne hissederim bilmiyorum.

UMUT

Günlüğünü bana okudun yani şimdi?

SEDA
 Umut... Senin hiç, birini sanki
 ömrün boyunca tanıyormuşsun gibi
 hissettiğin oldu mu?

Umut Seda'ya yaklaşıp.

UMUT
 Oldu.

SEDA
 (kıskanarak)
 Kimdi o kişi?

UMUT
 Sensin.

Seda gitarını yavaşça kenardaki koltuğun üzerine koyar,
 Umut'a yaklaşıp, öper, Umut da karşılık verir.

35 İÇ. SEDA İSTANBUL ODA-GECE

Umut'la Seda, Seda'nın yatağının üstünde öpüşmektedirler.
 Yavaş yavaş soyunup, sevişirler. Seda'nın penceresinden
 içeri gecenin ışıkları sızmaktadır.

36 İÇ. SEDA İSTANBUL ODA-SABAH

Seda'nın penceresinden içeri sabahın ışıkları sızmaktadır.
 Umut yavaş yavaş gözlerini açar. İlk olarak pencerenin
 dışındaki aydınlık günü görür. Gülümser.

Uyumakta olan Seda'ya bakar. Seda'nın yüzünü okşayacakmış
 gibi elini yüzüne yaklaştırır, parmağıyla Seda'nın yüzü
 arasında saniyelik bir mesafe varken durur. Parmağıyla,
 dokunmadan Seda'nın yüzünü takip eder; önce dudaklarının
 üstünde çizir gibi dolanır parmağı, sonra burnunun,
 gözlerinin, elmacık kemiklerinin, yanaklarının, çenesinin...
 Oradan boynuna iner, köprücük kemiklerinin üzerinde
 gezinir, omuzlarının, kollarının... Dokunmadan, parmağıyla
 Seda'nın şeklini çizmiştir Umut; bir heykeltraş gibi.

Seda yavaş yavaş gözlerini açar. Umut'u görünce gülümser.

SEDA
 Günaydın.

UMUT
 Günaydın...

SEDA
 Uyanalı çok oldu mu?

UMUT
Şimdi uyandım...

SEDA
Tamam...
(uzanıp Umut'un boynunu
öper)

UMUT
Acıktın mı?

SEDA
Çok.

UMUT
Ben bir şeyler hazırlayayım.

SEDA
(Güler)
Saçmalama... Benim evim burası...
Gitme şimdi.
(Umut'a sarılır)

Sarılmış haldelerken birbirlerinin kulağına konuşurlar.

UMUT
Kalkınca bana bir şarkı söyler
misin?

SEDA
(güler)
Söylerim.

37 İÇ. SEDA SALON-GÜN

Seda ve Umut mutfakla salondaki masa arasında gidip gelir, kahvaltı hazırlarlar. Seda ufak hoparlörden müzik açmış, *Ferdi Özbeğen - Yok Yok Yalan Deme*(Gülmek için yaratılmış) çalmaktadır.

UMUT
Eski şarkıları seviyorsun sanırım.

SEDA
Farklı bir dünyası oluyor eski şarkıların. Eski bir hikayede gizli duygular gibi... Sevmezsen değiştireyim.

UMUT
Yok canım. Çok güzel.

Umut Seda'nın yanına gidip sarılır, öper.

İÇ. SEDA SALON-GÜN

Umut'la Seda masada oturmuş kahvaltı etmektedirler.
Hoparlörden Zeki Müren - *Şimdi Uzaklardasın* çalmaya başlar.
Seda duraksar, duygulanır, düşünceye dalar.

UMUT

Ne oldu? Daldın...

SEDA

Yok bir şey... Bu şarkı babamın en sevdiği şarkılardan biri de...

UMUT

Baban... hayatta mı?

SEDA

Hayatta... Ama görüşmüyoruz.

UMUT

(yutkunur)

Özür dilerim. Ben seni üzmemek istemedim.

SEDA

Üzülmedim, sorun değil.

UMUT

Seni üzecek bir şey mi yaptı?

SEDA

Bilerek yapmadı... Onun varoluşu... Benimkine ters.

UMUT

Dert etme... Kim anne babasıyla iyi anlaşıyor ki?

SEDA

Annem'i küçük yaşta kaybettim ben.

UMUT

Ben sürekli pot kırıyorum değil mi?

SEDA

Seninle ne ilgisi var canım... Boşver.

(uzaklara dalar)

Biliyor musun? Adımı babam koymuş benim. Babam müzik dinlemeyi çok sever, hep böyle eski şarkılar... Ben de babamın dinlediği şarkıları söylerdim küçükken.

(MORE)

SEDA (CONT'D)

O şarkıları söyleyip sahnede olduğumu hayal ederdim, babam çok kızardı. Hem kızardı, hem de ben evde ne zaman şarkı söylesem dikkat kesilir beni dinlerdi. Aynı adam, ben hayallerimin peşinden gitmek istiyorum dedim diye... Sildi beni. 'Ya burada kal benim uygun gördüğüm gibi yaşa, ya da çık git' dedi. Sonuç... İşte buradayım. İstanbul'da.

Umut ne tepki vereceğini bilemez, sakince Seda'yı izler. Seda daldığı yerden çıkar, Umut'a bakar.

SEDA

Özür dilerim. Seni kendi meselelerimle boğmak istemiyorum.

UMUT

Ben dinlerim, ne anlatmak istersen...

SEDA

Her gün özlüyorum babamı. Ama arayamıyorum, göremiyorum.

UMUT

(biraz düşünür)

Senin biraz kafanı dağıtalım bugün.

SEDA

Ne yapacağız?

UMUT

Çıkalım, gezelim. Burası İstanbul. Yapacak şey illa ki buluruz.

39

DIŞ. VAPUR-GÜN

Müzik yok, anın sesi. Denizın şırıltısı, insanların konuşma uğultusu, martıların sesleri.

Umut ve Seda Kadıköy-Beşiktaş vapurunun üst katında yan yana oturmuş, manzarayı izlerler. Umut Seda'nın elini tutar. Önlerinde vapuru takip eden martılar uçar. Umut başını Seda'nın omzuna yaslar.

40

DIŞ. GALATA KULESİ-GÜN

Umut ve Seda Galata kulesine çıkmış. Etraflarında heyecanla fotoğraf çeken turistler var.

SEDA
İki yıldır İstanbul'dayım, şuraya
çıkma aklıma gelmedi.

UMUT
Ben de 30 yıldır İstanbul'dayım,
benim de gelmedi.

SEDA
Manzara güzel ama.

Yanlarında bir turist kafilesi heyecanla manzaranın
fotoğrafını çekmektedir.

UMUT
İstanbul güzel şehir de...
Turistler için güzel. Böyle
manzaralı yerlere falan çıkıyorlar.
Köfte baklava yiyorlar. Ama
gerçekten içinde yaşayınca iğrenç
bir yer biliyor musun... Bu şehirde
böcek gibiyiz, üst üste alt alta,
koşup duruyoruz. Nereye koşuyoruz
bilmiyorum. Şu aşağıdaki insanlara
bak...

Galata kulesinin altında birbirini ite kaka ilerleyen
kalabalığa bakarlar.

UMUT
Şu kalabalığa bakınca tek istediğim
şey kaçmak.

SEDA
Ben seviyorum ya, kalabalığını da
seviyorum şehrin kendisini de...
Buradan kaçmak istemiyorum.

UMUT
Ama sen sayılmazsın, sen iki yıldır
buradasın daha.

SEDA
Siz İstanbullular da... Hem burayı
sevmiyorsunuz. Hem de burayı hiç
paylaşmıyorsunuz.

UMUT
(güler)
Haklısın.

DIŞ. KARAKÖY-GÜN

Umut ve Seda Karaköy'de caddenin iç tarafındaki kaldırımdan, tramvaya paralel, el ele yürürler. İnsanlar üstlerine üstlerine yürür, aralarına girerler. Ellerini açıp ayrılmak zorunda kalırlar. Sonra yine tutarlar ellerini.

UMUT

Saf kaos işte. Nerede durursan dur
birinin yolunun üzerindesin,
fazlalıksın. İstanbul bu.

SEDA

(ilerideki denize,
Eminönü tarafına işaret
eder)
İstanbul bence deniz, hayat...

UMUT

(Dilenen bir dilenciği
işaret eder)
Sefalet.

SEDA

(yanından geçtikleri
duvarlardaki grafitileri
işaret eder)
Sanat, renk...

Yolda yeşil yanınca gitmeyen bir arabaya arkadaki tüm arabalar korna çalmaya başlar.

UMUT

Gürültü kirliliği.

SEDA

Gözünü kapat.

Dururlar, gözlerini kapatırlar. Kornalar, insanlar, İstanbul'un gürültüsü, garip bir ritimle, müziğe benzer bir hal alır.

SEDA

Müzik.

Gözlerini açarlar.

SEDA

Yaşıyor bu şehir. Her an
yenileniyor, her an hareket ediyor.
Henüz kendini ifade edememiş,
kendini kanıtlamaya çalışan bir
hali var.

Umut Seda'ya gülümser.

42

DIŞ. EMİNÖNÜ- GÜN BATIMI

Umut ve Seda oturmuş balık ekmek yemektedir.

SEDA

İstanbul'un en çok hangi yönünü
seviyorum biliyor musun?

UMUT

Söyle bakalım.

SEDA

Burada hiçbir önemin yok, kimsenin
önemi yok. Kimse seni tanımaz,
hatırlamaz. Sokakta şarkı
söylediğimi gören biri ertesi gün
beni görse tanımaz bile.

UMUT

Ben tanırım.

SEDA

(gülür)

Sen istisnasın. İstanbul'da herkes
isimsiz, kimliksiz. Garsonluk
yaptığım kafeye gelen, bana sipariş
veren biri birkaç saat sonra beni
yolda görse, dönüp bakmaz. Benden
yüzlerce var. Hatta binlerce, on
binlerce. Genç kadınlar, adamlar,
garsonlar, müzisyenler,
hayalperestler, kalbi kırıklar.
Kimse özel değil. Ben de değilim.

UMUT

Özelsin sen. Böyle depresif şeyler
düşünme.

SEDA

Yoo, depresif değil. Görünmezsen
özgürsün de. Öyle akıntıya
bırakıyorum kendimi. Yok oluyorum.
Sıkıntıları da yok oluyor. Çünkü
sıkıntıları da benim kadar
önemsiz.

UMUT

Böyle söyleme artık. Sen önemsiz
değilsin.

SEDA

Sen bunu kötü bir şey olarak düşünüyorsun. Ama sıradan olmak, önemsiz olmak... müthiş bir şey. Hayatın avamlığı... müthiş bir şey aslında.

UMUT

(gülümser)

'Hayatın avamlığı'...

SEDA

İnsanlar mutlu olmak için her an mucizevi bir şey olması lazım gibi davranıyor. Hayatın sıradanlığındaki güzellikleri görmüyor kimse. Özgür olduğun bir hayat... müthiş bir şey.

UMUT

'Hiçbir kere hayat bayram olmadı ya da her nefes alışımız bayramdı...'

SEDA

(gülümser)

Bulutsuzluk Özlemi.

UMUT

Çok müzik dinliyorum son zamanlarda.

43

İÇ. UMUT EV-GECE

Kapıdan içeri girerler. Ayakkabılarını çıkarıp salona geçerler.

SEDA

Evin güzelmiş... ama çok mu renksiz burası?

UMUT

Bilmem... hiç üstüne düşünmedim daha önce.

SEDA

Ne bileyim, renkli yastıklar falan olabilir. Veya duvara bir şeyler asabilirsin, renkli resimler belki. Güzel olur.

Seda etrafta dolandır, rafların üstündeki kilden figürlere bakar.

SEDA
Sen mi yaptın bunları?

UMUT
Üniversitedeyken bir ara seramik kursuna gitmiştim de.

SEDA
Niye bıraktın?

UMUT
(gülümser)
Zamanımı derslere çalışmaya harcamak daha anlamlı gelmişti o an.

SEDA
Daha anlamlı diyorsun... Ben acıktım ya... Sen acıktın mı?

UMUT
(güler)
Daha bir saat olmadı yiyeli.

SEDA
Olsun... Tatlı yeriz.

44

İÇ. UMUT EV-GECE

Umut ve Seda yemek masasına oturmuş, önlerinde beş tane plastik kutu içinde tatlılar açık. Masanın üstünde bir de boş karton torba var, kurye getirmiş tatlıları.

UMUT
Biraz abarttık mı acaba?

SEDA
Boşver boşver yeriz

UMUT
Yok yok abarttık

SEDA
(güler)
Hepsinden birkaç kaşık alırız.
Gerisini dolaba koyarız, sonra yersin olmaz mı?

UMUT
Beraber sonra yeriz?

Seda o sırada tatlılardan birinden bir kaşık alıp yer. Kocaman gözlerle Umut'a döner.

SEDA
Bu çok iyiymiş. Bundan yemen lazım.

UMUT
(bir kaşık alır)
Oha. Çok iyi bu!

SEDA
Değil mi?
(başka bir tatlıdan yer)
İnanmıyorum ya... Bu ne!

Kaşık kaşık bütün tatlıları yerler, yerken birbirlerine gülerler, birbirlerinin ağzına bulaşan çikolataları gösterip eğlenirler.

SEDA
Benim eve gitmem lazım artık, sabah erken başlıyor mesai... Şehrin pisliğinden arınıp yıkanıp uyumam lazım...

Umut Seda'nın kıyafetlerine burnunu dayayıp koklar, sonra da öper, Seda güler.

UMUT
Bence tertemizsin, gitmene gerek yok.

SEDA
(güler)
Gitmem lazım....

UMUT
Yarın akşam gel? Birkaç eşya da getir yanında...

SEDA
Tamam. Gelirim...

45 DIŞ. SOKAK-GECE

Seda Umut'un evinden çıkmış, sokakta yürümektedir. Yüzünde kocaman bir gülümseme vardır.

46 İÇ. UMUT OFİS-GÜN

Umut ofis masasında kulaklıklarını takmış, müzik dinleyerek bilgisayarda çalışmaktadır. Ağzı kulaklarındadır, müziğin ritmine eşlik eder.

Fırat Umut'un masasının yanından geçerken Umut'a selam verir, Umut kulaklığını çıkarır.

FIRAT
Çok mutlusun abi, bir şey mi oldu?

UMUT
Neden ki? Her zamanki halim.

FIRAT
Her zamanki halin ofiste ağzın
kulaklarında takılmak mı?

UMUT
(güler)
Değil değil mi...

FIRAT
Değil kardeşim.

Fırat giderken 'Ne olmuş buna?' der gibi Umut'a bakar.

47 İÇ. UMUT EV KAPI-GECE

Kapı çalar. Umut kapıyı açtığında kapıdaki Seda'dır.
Yıllardır görüşmeyen iki aşık gibi sarılırlar.

48 İÇ. UMUT EV SALON-GECE

Umut masada oturmaktadır, bilgisayarındaki işini kapatır.
Seda çantasını koltuğun üzerine koyar, gitar çantasını
koltuğa yaslar, yanında getirdiği torbayı eline alıp Umut'a
yaklaşır.

SEDA
Ben sana bir hediye aldım... Umarım
beğenirsin.

Torbayı Umut'a uzatır, Umut torbayı merakla alır.

SEDA
Hediye paketi yoktu. Mecburen böyle
torbayla kaldı ama...

Umut torbanın içindekileri teker teker çıkarır. Plastik
kutular içinde renkli oyun hamurları almıştır Seda.

SEDA
Küçükken yaptığın gibi, hamurdan
heykelcikler yaparsın diye
düşündüm.

UMUT
(duygulanmıştır)
Ne diyeceğimi bilemiyorum.

SEDA
Saçma bulmadın değil mi? Sevdin mi?

UMUT
(Seda'ya gülümser)
Şimdiye kadar aldığım en güzel
hediye bu.

Umut'la Seda beraber oyun hamurlarını yoğururlar. Sonra Umut hamurlardan şekiller yaparken Seda gitarını kılıfından çıkarıp çalmaya başlar:

Teoman'ın 'Senden Önce Senden Sonra' şarkısını.

49 İÇ. UMUT ODA-GECE

Seda'nın çaldığı şarkı devam eder.

Seda ve Umut sarılarak uyumaktadırlar.

SEDA(V.O.)
*Bu çığlık çığlığa dalgalar ve
hüzünlü güzel martılar rüzgara
çarpıp çarpıp gelip doluyorlar
kalbime...*

50 İÇ. UMUT EV-GÜN

Şarkı devam.

Umut da Seda da iş günü için giyinmiş, kapıdan çıkıyorlar.
Çıkmadan öpüşürler.

SEDA(V.O.)
*Yalnızım uçurum kıyısında hayat ve
ölüm arasında*

51 DIŞ. VAPUR-GÜN

Şarkı devam

Seda Kadıköy'deki işine gitmek için vapurda.

SEDA(V.O.)
*Tüm hayatım akıp geçiyor
ayaklarımın altında.*

52 İÇ. UMUT OFİS TOPLANTI SALONU-GÜN

Şarkı devam

Umut ofiste, toplantıda.

SEDA(V.O.)
*Daha kaç vücut gerekli benim seni
 unutmama...*

53 **İÇ. UMUT EV-GECE**

Şarkı devam.

Umut ve Seda salondalar, Umut büyük bir torbadan, yeni aldığı renkli yastıklar çıkarır, Seda güler.

SEDA(V.O.)
*Senden önce senden sonra... Senden
 önce senden sonra.*

54 **İÇ. UMUT ODA-GECE**

Şarkı devam.

Umut ve Seda sevişirler.

SEDA(V.O.)
*Daha kaç vücut gerek bana... Benim
 seni unutmama.*

55 **İÇ. UMUT EV-GECE**

Umut, arkadaşları Pamir, Samet, Banu ve Dilara'yı misafir etmektedir. Herkes elinde biralarla koltuklarda oturmuş sohbet ederken Umut onlara dönük masada oturmaktadır, masanın üstünde duran renkli oyun hamurlarıyla oynar.

SAMET
 E abi Angelina Jolie de yaşlandı.
 Adriana Lima da yaşlandı. Megan Fox
 bile yaşlandı be.

BANU
 E hayat böyle Samo. İnsan doğar,
 büyür, yaşlanır...

PAMİR
 Ergenken Angelina Jolie falan
 görünce deliriyorduk değil mi ya...
 Büyüdük artık.

DİLARA
 (güler)
 Pamirciğim sen büyümüş olabilirsin
 de, erkek milleti her yaşta kadın
 görünce deliriyor.

PAMİR

Aile babası olunca mı böyle oldum
acaba bilmem ki?

SAMET

Yok babacım, yaşla maşla alakası
yok, sen hayatının aşkıyla evlisin
diye böylesin.

PAMİR

E seviyoruz işte demek ki karımızı!
Suç mu!

UMUT

(oyun hamurlarıyla
oyunayarak)
İnsan hissederek yaşamalı, içinden
geldiği gibi...

BANU

Ee Umut, sana gelelim... Kim bu
görüştüğün yeni kişi?

UMUT

(şaşıırarak)
Nereden anladın?

SAMET

(eline renkli
yastıklardan birini
alarak)
Şu evde değişiklik yapma meselesi
senden çıkmış olamaz kardeşim.

DİLARA

Ooo değişiklik falan... Kimmiş bu
yaa...

UMUT

(gülümser)
Tanıştırırım yakında.

BANU

Ay iyice merak ettim... Nasıl biri
onu söyle bari.

UMUT

Tanımaya değer biri.

Seda garsonluk yaptığı kafede tepsi taşımaktadır. Tepsiyi bırakıp telefonunu alır, mesajlarına bakar, Umut mesaj atmıştır: 'Bu akşam evde misin?'

İÇ. SEDA EV KAPI-GECE

Salonda Merve'nin doğum günü partisi vardır, içerisi kalabalık ve gürültülüdür.

Kapı çalar. Seda evin kapısını açar. Kapıdaki Umut'tur.

UMUT

Oo... büyük parti var içerde

SEDA

Merve bu konuda hassastır.
Doğumgünü tam gününde ve en
eğlenceli şekilde kutlanır, kural
budur.

UMUT

O zaman ben sana hediyeni verip
gideyim.

SEDA

Doğumgünü Merve'nin, benim değil.

UMUT

(güler)

Ama ben sana iyi ki doğdun demek
istiyorum.

SEDA

(kapıya yaslanır,
gülümser)

Sen de iyi ki doğdun.

Umut elindeki ufak kutuyu uzatır. Seda alıp açar. Kutunun
içinde renkli oyun hamurlarından yapılmış minyatür bir gitar
vardır.

SEDA

Yaaa...

UMUT

Yani sembolik bir şey. Küçük bir
şey ama...

SEDA

Umut... Bu çok güzel... Çok güzel
bir hediye. Teşekkür ederim.

Seda uzanıp Umut'u yanağından öper.

İçeriden Merve'nin sesi duyulur.

MERVE

Benim ev arkadaşım nereye kayboldu!
Sedaaa! Oyuna başlıyoruz shotlar
hazır!

UMUT

Seni çağırıyorlar.

SEDA

Merve işte o.

UMUT

Eğlenceli biri gibi.

SEDA

Öyledir Merve. Sen de içeri gel?

UMUT

Yok yok içerdeki herkes Merve'nin
arkadaşıdır şimdi, alakasız
kalırım.

Seda elindeki kutuyu dikkatle girişteki küçük dolabın üstüne
koyar

SEDA

Sen bilirsin.

UMUT

Hoşçakal o zaman

SEDA

Hoşçakal.

Umut gitmek için döner.

SEDA

Umut?

Umut Seda'ya döner. Seda Umut'u tutup şiddetle dudağından
öper.

SEDA

Teşekkür ederim.

58

DIŞ. PLAZALAR-GÜN

Umut Fırat ve İpek'le yemek molasında ofisten çıkmış,
yürürler. Hepsi iş kıyafetleriyle: gömlek, pantolon.

İPEK

Ya buralarda bir yerde olması lazım
restoranın, giden herkes çok
beğenmiş...

FIRAT

Plazaların ortasında gurme restoran
açmak da ayrı bir kafa.

UMUT

Hedef kitlesi biziz demek ki.

FIRAT

Hedef kitle işinden sıkılmış,
hayattan tat almak için dibine
kadar uğraşan beyaz yakalılar o
zaman

İPEK

Zevk ve vizyon sahibi eğitilmiş
insanlar diyelim biz ona...

Yürürlerken uzaktan çok güzel bir kadın yaklaşır, gömlek ve etek giymiştir, belli ki o da civarda bir ofiste çalışmaktadır. Bu kadın Umut'un eski sevgilisi Pelin'dir. Pelin Umut'u görünce ona doğru yürür. Umut Pelin'i gördüğüne memnun olmamıştır. Karşı karşıya gelince Pelin konuşur.

PELİN

Umut... Nasılsın?

Fırat hayran hayran Pelin'e bakmaktadır.

UMUT

Pelin... merhaba. İş arkadaşlarımla
yemeğe çıktık da. İpek
(İpek'i gösterir)
Fırat bu da
(Fırat'ı gösterir)

FIRAT

(hevesle Pelin'e elini
uzatır)
Fırat ben... çok memnun oldum
tanıştığımıza.

PELİN

(Fırat'ın elini sıkarken
Umut'a bakar)
Görüşemedik.

UMUT

Öyle oldu.

Gergin sessizlik.

İPEK

Artık şu restorani bulsak mı öğle
molamız bitmeden?

UMUT

Siz gidin... Ben haritadan bakarak
gelirim.

İPEK

Tamamdır.

İpek hala hayran hayran Pelin'e bakan Fırat'ı tutup
uzaklaşır.

PELİN

Ararsın diye bekledim... Bu kadar
zaman geçince anladım tabi
aramayacağını ama... insan yine de
düşünüyor işte.

UMUT

Konuşacak bir şey yoktu.

PELİN

(Hayal kırıklığıyla)
Öyle düşünüyorsan... Zaten bir şey
yoktur.

UMUT

(umursamazca)
Denedik Pelin. Olmayınca bırakmak
lazım.

PELİN

Anladım.

Pelin kalbi kırık, Umut'a bakar. Umut Pelin'e karşı
ilgisizdir. Bir süre öylece kalırlar.

PELİN

Sende birkaç eşyam kaldı.

UMUT

İstediğin zaman gelip alabilirsin.

PELİN

Peki. Alırım.

Pelin Umut'a son bir kez bakar, dönecek gibiyken vazgeçip
son bir şey söyler.

PELİN

Fark etmedin mi Umut? Ben seni
seviyorum... Aşık oldum sana.
Unutamıyorum seni... Senin hiçbir
duygun yok mu bana karşı?

UMUT

Özür dilerim Pelin. Sen de unut
beni artık, kendi yoluna git.

PELİN

Ne kolay söylüyorsun... Sen hiç
aşık olmadın değil mi Umut?

UMUT

Pelin...

PELİN

Bana aşık olmadığın kesin ama...
Bir gün aşık olursan...
Anlayacaksın nasıl hissettiğimi.

UMUT

Üzgünüm. Seni üzmem istemedim.

PELİN

(gözleri dolmuştur)

Tamam Umut. Kendine iyi bak.

Pelin dönüp gider, Umut arkasından bakar.

59 İÇ. SEDA EV-SABAH

Seda salonda, gitarıyla Umut'a daha önce çaldığı şarkısını
çalmaktadır. Akıllı başka bir yerdedir. Bu sırada Merve
mutfakta yiyecek bir şeyler hazırlamaktadır.

SEDA

*Ve ben yine kaptırırım... İçimdeki
bu sesleri rüzgara...*

Seda'nın telefonu çalar. Seda ismi görünce meraklanır,
telefonu açar.

60 İÇ. UMUT OFİS-GÜN

Umut Seda'ya mesaj atar: 'Napıyorsun?' Cevap gelmeyince bir
mesaj daha atar: 'Özledim.'

Umut çalışmaya devam eder, telefonuna bakar, mesaj hala
görülmemiştir.

61 İÇ. UMUT OFİS-GÜN

Toplantı yeni bitmiştir, herkes toplantı salonundan çıkar.
Umut da toplantı salonundan çıkar, masasına gider,
telefonuna bakar mesaj gelmiş mi diye. Mesaj görölmemiştir.

62 **DIŞ. PLAZALAR-GECE**

Umut işten çıkmış yürürken telefonla Seda'yı arar.

Telefon çalmaz. 'Aradığınız numaraya şu anda ulaşılamamaktadır'

63 **İÇ. SEDA EV KAPI-GECE**

Umut Seda'nın dairesinin kapısını çalar. Bekler.

64 **İÇ. ABDULLAH EV KAPI-GECE**

Seda babasının evinin kapısında durmaktadır. Bir eli bavulunu tutar, diğer eli havada, kapıyı çalıp çalmamak arasında kalmıştır.

65 **İÇ. ABDULLAH EV MUTFAK-GÜN**

2 SENE ÖNCE.

Seda(25) mutfakta bulaşık yıkar. Sağ el yüzük parmağında bir söz yüzüğü vardır. Tabaklardan pasta kalıntıları ve kremalarını çöpe sıyrır, tabakları musluğun içine koyup, fırçalayıp makineye dizer. Kullanılmış çay bardaklarını makinenin üst rafına dizer.

ABDULLAH(56) kirli bulaşıkları mutfağa getirip tezgaha koyar.

ABDULLAH
Kızım sen gerisini bırak, ben hallederim.

SEDA
Bitirdim babacığım.

ABDULLAH
Onları bitirince bir salona gel de kızım, sana bir şey vereceğim.

66 **İÇ. ABDULLAH EV SALON-GÜN**

2 SENE ÖNCE devam.

Abdullah elinde bir zarfla koltukta oturmaktadır. Eşyalar ve evin genel atmosferi 90'lardan beri dokunulmadan kalmış gibidir. Eve çocukluk fotoğraflarından çıkmış bir aile evi hissi hakimdir, adeta havada ahşap mobilya ve yeni pişmiş börek kokusu vardır.

Ahşap şifoniyerin üstündeki eski bir radyodan kısık sesle Zeki Müren'den 'Ah Bu Şarkıların Gözü Kör Olsun' duyulmaktadır.

Seda mutfağı toparlamış, nemli ellerini üstüne silerek salona gelip babasının karşısına oturur.

ABDULLAH
Pasta güzel olmuş değil mi kızım,
bu sefer bizim çocuklar iyi iş
çıkarmış.

SEDA
Evet güzeldi pasta.

ABDULLAH
Bugün iyi geçti ne dersin?
Mustafa'nın ailesi iyi insanlar...

SEDA
Evet. İyi insanlar.

ABDULLAH
Mustafa iyi bir çocuk.

SEDA
Evet.

Abdullah söyleyeceklerine kendini hazırlamaya çalışır. Seda gerginliği fark eder, sessizce bekler, Abdullah'ın elindeki zarfa bakar.

ABDULLAH
Sedacığım... Annen... sana bir
mektup yazmıştı... şeyden önce.

SEDA
(yutkunur)
On sene önce?

ABDULLAH
Evet. Sen evlenmeden önce bu
mektubu sana vermemi söylemişti.
Ben bu kadar beklemek istemedim
aslında. Senelerdir elimde annenden
bir mektup... veremiyorum da.
Zamanı şimdi geldi işte.

Abdullah ağlamaklı olmuştur, kendini tutmaya çalışır.

ABDULLAH
İçinde ne yazıyor bilmiyorum.
Açıkçası çok uğraştım açıp okumamak
için. On senedir kendimle savaşıp
duruyorum.

Abdullah mektubu uzatır, Seda sessizce alır.

Havada sevilen, ölmüş birinin anısının ağırlığı vardır.

Seda elindeki zarfa bakar. Sessizce kalkar, mektup elinde, odasına gider.

CUT TO:

Zaman atlaması.

Abdullah önceki oturduğu yerden kalkmamış, gergin gergin tek başına salonda beklemektedir. Seda az önce ağladığı belli bir yüzle, elinde mektupla odasından çıkar.

Mektubu yavaşça Abdullah'ın önündeki sehpaye bırakır. Konuşurken sesi ağlamaktan kısılmıştır.

SEDA

Sen de okuyabilirsin istersen. Ben biraz dolaşmaya çıkacağım da... Akşam yemeğinden önce dönerim.

67

DIŞ. BURSA SETBAŞI SOKAKLARI-GÜN

2 SENE ÖNCE devam.

Seda sokaklarda yürür. Eski Bursa'nın yüzlerce yıllık binalarıyla çevrili, eski ve zavallı evlerin olduğu sokaklar. Sağından solundan insanlar geçer, takkeli, cübbeli adamlar, başörtülü kadınlar. Aileler. Kötü giyimli genç kadınlar. Seda'nın kafasının içinde annesinin mektubu akar. Bu sırada onu boğan eski şehrin sokaklarında yürür.

SEDA(V.O.)

Sedacığım, kızım... Senin yanında olamadığım için çok üzgünüm. Seninleyken sana ne kadar iyi bir anne olabildim bilmiyorum, sayılı günüm kala fark ediyorum ki seni büyütmede yetersiz kaldım. Ben hep kendi sağlığımla meşgul oldum. Senin heyecanlarına, korkularına, sevgilerine eşlik edemedim. Baban yerimi doldurmaya çalıştı. Elinden gelenin en iyisini yaptı, yapmaya da devam edecek biliyorum. Ama babanın anlayamayacağı şeyler var. ...

68

DIŞ. BURSA TOPHANE SOKAKLARI-GÜN

2 SENE ÖNCE devam.

Seda yürümeye devam eder. Yanından orta yaşlı kadınlar geçer. Eski Bursa etrafında, tarihin başka bir zamanından çıkmış gibidir.

SEDA(V.O.)

...
Biz babanla farklıydık hep. Eğer sen de bana benziyorsan, babana hiç benzemiyorsun demektir. Hayallerin var, hayattan beklentilerin var demektir. Benim kalp rahatsızlığım beni evin içindeki yaşantımla yetinmeye mecbur etti, güvendiğim biriyle huzurla yaşamaktan başka bir beklentim olamadı hayattan. Çok kez kaçıp gitmek, başka hayatlar yaşamak istedim. Kurduğum hayallerle ne yapacağımı bilemedim, benimle beraber dört duvar arasında kaldılar. Güzel kızım, sen benim gerçek olmuş tek hayalimsin.

69

DIŞ. PARK-GÜN BATIMI

2 SENE ÖNCE devam.

Seda evine doğru yürür. Sokaklar, insanlar sanki başka bir zamana aittir. Seda hüzünlü ve düşüncelidir.

SEDA(V.O.)

Hayatını yaşa. Güzel bir hikayen olsun, kendi hikayenin kahramanı ol... Babana bu mektubu sana evlenmeden önce vermesini söyledim, çünkü emin olmanı istiyorum. Evlenmeden önce, olmak istediğin kişi olma yolunda mısın, yoksa tanımadığın birinin hikayesini mi yaşıyorsun, emin olman lazım. Hayatını hakkını vererek yaşa kızım. Sen benim en güzel hayalimsin. Seni seviyorum. Annen.

70

İÇ. ABDULLAH EV-GECE

2 SENE ÖNCE devam.

Seda ve Abdullah karşılıklı oturmuş akşam yemeği yiyorlar, gergin sessizlik hakim. Sadece çatal bıçak sesleri yankılanır havada.

Yemek bitince sofradakileri hiç konuşmadan mutfağa kaldırırlar, Seda bulaşıkları makineye koyar.

71

İÇ. ABDULLAH EV MUTFAK-GÜN

2 SENE ÖNCE devam.

Seda ve Abdullah sessizce kahvaltı ederler.

SEDA

Baba ben bugün fırına birkaç saat geç gelsem olur mu?

ABDULLAH

Neden kızım? Bir şey mi var?

SEDA

Mustafa'yla buluşacağım da...

ABDULLAH

Peki... Sen öyle diyorsan.

Seda sessizce kahvaltı etmeye devam eder, gergindir.

72

İÇ. İSKENDER RESTORANI -GÜN

2 SENE ÖNCE devam.

Seda restorandan içeri girer, mutfak tarafında asıllı büyük bir et döner yağlarını akıta akıta pişmektedir. Önlüklü bir adam döneri kesmektedir. Etrafta vızır vızır garsonlar dolaşır, ellerinde iskender porsiyonları, içecekler ve iskendere dökmek üzere bakır tavada eritilmiş tereyağıyla.

Seda kasaya gider, orada duran genç çocuğa sorar:

SEDA

İsmail, Mustafa buralarda mı?

İSMAİL

Arkadaydı yenge, gidip çağırayım mı?

SEDA

İyi olur İsmail.

İsmail mutfak tarafına gider, Seda biraz bekler. Arkadan 30'lu yaşlarda hoş bir adam, MUSTAFA(32) çıkar. Halinden tavrından restoranın çalışanı değil işletmecisi veya sahibi olduğu anlaşılır. İsmail'in sırtını sıvazlar.

MUSTAFA

Sağ ol İsmail. Ben biraz yengenleyim, beni soran olursa, bir ihtiyaç olursa telefonla ararsınız.

İSMAİL
Tamam abi.

MUSTAFA
Haydi kolay gelsin.

İSMAİL
Sağ ol Mustafa abi.

Mustafa Seda'ya döner, resmiyete yakın bir tavırla yanağından öper.

MUSTAFA
Nasılsın canım?

SEDA
Sağ ol Mustafa iyiyim... Biraz çıkabilir miyiz?

MUSTAFA
Tabi... Çıkalım.

73

DIŞ. ÇAY BAHÇESİ-GÜN

Mustafa ve Seda karşılıklı oturmaktadırlar. Önlerinde birer çay vardır.

Mustafa çayına koyduğu şekeri karıştırır, sonra merakla Seda'ya bakar.

MUSTAFA
Dükkana gelmeden bir mesaj atsaydın keşke.

SEDA
Aklıma gelmedi.

Seda bir sigara yakar.

MUSTAFA
Sigarayı bıraktın sanıyordum.

SEDA
Bırakmıştım.

Seda sigarasından uzun bir nefes çeker. Konuşmaya başlamayı geciktiriyor gibidir.

MUSTAFA
Düğünle ilgili mi konuşmak istedin?
Kafana bir şey mi takıldı?

SEDA
Hayır... Yani evet.

Seda odaklanmakta zorlanıyor gibidir. Sigarasından bir nefes daha alır. Sonra bitmemiş sigarayı boş küllükte sert bir şekilde ezerek söndürür. Sol elini sağ eline götürür, söz yüzüğünü yavaşça çıkarır. Yüzüğü onu şaşkınlıkla izlemekte olan Mustafa'ya uzatır.

MUSTAFA

Yüzük bol mu geldi yoksa?

SEDA

Hayır... Aslında dar geldi.

MUSTAFA

Hemen götüreyim Sadi abiye halletsin...

SEDA

Öyle değil... Dar geldi.

MUSTAFA

Anlamadım.

SEDA

Mustafa... Ben evlenemeyeceğim.

MUSTAFA

Nasıl?

SEDA

Çok düşündüm. Evlenemeyeceğim.

MUSTAFA

Seda sen iyi misin?

SEDA

Gayet iyiyim. Çok düşündüm. Seninle evlenemem ben.

MUSTAFA

Seda sen şaka mı yapıyorsun? Biz dün nişanlanmadık mı seninle?

SEDA

Şaka yapmıyorum. Son derece ciddiylim.

Bir süre birbirlerine bakarlar. Mustafa hala inanmamaktadır, Seda'ysa son derece kararlıdır.

MUSTAFA

Seda... Sen dengesiz misin?

SEDA

Evet biraz ani oldu-

MUSTAFA

Ani mi oldu? Aksine geç oldu!
Benimle evlenemeyeceğini nişandan
sonra mı fark ettin gerçekten?

SEDA

Üzgünüm... Evet.

MUSTAFA

Niye bu kadar bekledin o zaman
Seda? Ben annemle babama ne
diyeceğim şimdi? Eş dost herkes
bizi nişanlı biliyor... Onlara ne
diyeceğiz şimdi?

SEDA

Nişanı attık dersin.

MUSTAFA

Ne kadar kolay söylüyorsun bunu...
Delireceğim...

SEDA

Özür dilerim Mustafa.

Mustafa Seda'ya inanamayarak bakar.

MUSTAFA

Sen ciddisin.

SEDA

Evet ciddiylim.

MUSTAFA

İnanmıyorum ya... İnanmıyorum...
Annem demişti biliyor musun...
(kendi kendine güler)
Kadın dediğin biraz uysal olur...
Seda'nın her konuda bir fikri var,
gün gelir sorun olur bu hali
demişti...

SEDA

(sinir olmuştur)
Ne demişti?

MUSTAFA

Tam da böyle demişti. Ben
dinlemedim. 'Seda'yla biz mutlu
olacağız anne' dedim.

SEDA
(gülerek)
Kadın dediğin uysal olur mu
demişti?

MUSTAFA
Evet öyle demişti. E haklıymış da
senin hakkında.

SEDA
(gülerek)
Evet ya... Haklıymış gerçekten.

Seda güler. Mustafa hala ona inanamayarak bakmaktadır.

SEDA
Ben hakaten de uysal bir kadın
değilim biliyor musun?

Seda kalkar.

MUSTAFA
Gerçekten gidiyor musun?

SEDA
Gidiyorum. Annene selam söyle.

Seda dönüp gider, bir yandan sinirle gülmektedir.

Mustafa elinde nişan yüzüğü, Seda'nın arkasından şaşkın
şaşkın bakar.

74

İÇ. ABDULLAH EV-GECE

Seda kapıdan içeri girer, Abdullah salonda oturmuş onu
beklemektedir. Seda sarhoştur.

ABDULLAH
Nerede kaldın Seda?

SEDA
Mesaj attım ya sana.

ABDULLAH
Fırına de gelmedin?

SEDA
Mesaj attım, yalnız kalmaya
ihtiyacım var dedim... Gelmedi mi
sana mesaj?

ABDULLAH
Sen alkol mü içtin Seda?

SEDA
Evet... içtim...

ABDULLAH
Kızım ne oluyor sana?

SEDA
Baba uyuyabilir miyim, çok yorgunum.

ABDULLAH
Hayır uyuyamazsın!

SEDA
Peki.

Seda gidip Abdullah'ın karşısındaki koltuğa oturur.

SEDA
Buradayım.

ABDULLAH
(suçlayarak)
Mustafa'nın babası beni aradı. Bana ne olduğunu anlatmak ister misin Sedacığım?

SEDA
Eğer bu gerçek bir soruysa hayır, istemem.

Abdullah ters ters Seda'ya bakar.

SEDA
Tamam, gerçek soru değilmiş... Anlatayım o zaman... Ben mutsuzum baba.

ABDULLAH
Tamam da kızım, biraz mutsuz oldum diye nişan mı atılır? Nereden çıktı bu şimdi?

SEDA
(sarhoşluğun verdiği rahatlıkla)
Biraz mutsuz değilim... Baştan ayağa mutsuzum be baba...

ABDULLAH
Topla kendini! Babasıyla böyle mi konuşur insan?

SEDA

Yok, böyle konuşmaz... Hatta hiç konuşmaz. Babasıyla konuşamaz değil mi insan?

ABDULLAH

Nedir kızım senin asıl derdin, gece gece...

SEDA

Baba ben İstanbul'a gitmeye karar verdim.

ABDULLAH

(yutkunur)

Gezmek için mi?

SEDA

Hayır, yaşamak için. İstanbul'da yaşamak istiyorum.

Abdullah donakalır.

ABDULLAH

Nereden çıktı bu Seda? Sen hayatında İstanbul'a gitmedin bile.

SEDA

Ben hayatımda Bursa'dan dışarı adımımı bile atamadım be baba... Gitmek istedim üniversitede... İzin vermedin.

ABDULLAH

Tamam, çok istiyorsan gezmeye gidersin İstanbul'a, sonra da evine, işinin başına dönersin.

SEDA

Senin evine.

ABDULLAH

Anlamadım?

SEDA

Burası senin evin. Her gün gittiğim iş de benim değil senin işin.

ABDULLAH

Fırın babamdan bana kaldı, benden de sana kalacak. Senin benim yok, bizim var.

SEDA

Ya ben başka bir iş yapmak
istiyorsam? Ya başka bir evde
yaşamak istiyorsam?

ABDULLAH

Evlenince tabi ki-

SEDA

Evlenmekten bahsetmiyorum baba! Ya
ben başka bir iş yapmak, başka bir
yerde yaşamak istiyorsam?

ABDULLAH

Neymiş o yapmak istediğin iş?

SEDA

Müzik yapmak istiyorsam mesela?

ABDULLAH

Müzisyenlik bir iş değil kızım.
Hayatını çöpe atmanın bir yolu olsa
olsa.

SEDA

Hayat benim hayatım!

ABDULLAH

Ne yapacaksın hayatınla? İstanbul'a
gidip müzisyen mi olacaksın? Nasıl
para kazanacaksın peki? Hiç
düşündün mü?

SEDA

Bilmiyorum... Gerekirse garsonluk
yaparım.

ABDULLAH

İstanbul'da garsonluk yapmak burada
sana ait olan fırında çalışmaktan
daha mı iyi kızım? Ne söylediğini
kulağın duyuyor mu?

SEDA

Ben burayı sevmiyorum bile.

ABDULLAH

Ne demek sevmiyorum? Sen burada
doğdun büyüdün.

SEDA

Sevmiyorum... Hiçbir zaman sevmedim.
Hep başka bir yerde olmak istedim.

ABDULLAH
(Şok içindedir)
Neden hiç söylemedin bunu?

SEDA
Ne diyebilirdim ki...

Abdullah ne diyeceğini bilemez. Çok yorgun ve çaresiz görünür.

SEDA
Hep bir gün gelip burdan gideceğimi düşündüm, ama o gün bir türlü gelmedi baba. Sanırım o gün asla gelmeyecek, eğer ben o günü getirmesem baba.

ABDULLAH
Saçma sapan konuşma Seda. Mektubu okuyunca... Kafanın karışmasını, duygusal hissetmeni anlıyorum ama... Sonra pişman olacağın şeyler söyleme bana. Zaten leş gibi içmişsin!

SEDA
Ben sana neler hissettiğimi anlatıyorum, sen söylediklerimi kaale bile almıyorsun. Küçük bir çocukmuşum gibi...

ABDULLAH
Değil misin?

SEDA
Baba...

ABDULLAH
Eğer küçük bir çocuk değilsen bu lafların ne Seda? Nişanın ertesi günü yüzük atmalar, İstanbul'a gideceğim demeler...

SEDA
Baba...

ABDULLAH
Gerekirse garsonluk yaparmış... Hayatında tek başına yolculuk bile yapmadın ki sen!

SEDA

Yapmadıysam da senin yüzünden! Bir kere bile izin verdin mi arkadaşlarımla bir yere gitmek istediğimde? Üniversiteyi İstanbul'da okumak istedim, izin verdin mi?

ABDULLAH

Seninle bunu konuşmuştuk kızım, sen de hak vermiştin burada okumanın daha iyi olacağına... Bir yandan işi öğrenirim dedin...

SEDA

İkna ettin beni! Senin işini yapmaya, senin hayatını yaşamaya ikna ettin! Bu şehre da sana da bağımlı oldum! Yerimden kıpırdamaya korkar oldum!

ABDULLAH

Kendi kararlarından beni sorumlu tutamazsın.

Seda katlanamayarak ayağa kalkar. Başı döner, geri oturur.

SEDA

Onca şey söyledim, çıkardığın tek sonuç bu mu? Kararlarımdan seni sorumlu tuttuğum mu? Burada bu hayatı yaşamayı sevmiyorum diyorum baba!

ABDULLAH

Nesi varmış buranın? Ha, nesi varmış? Benim hayatım bu şehirde geçti! Buranın tek bir kötü yönünü söyle, ne yapmış sana bu şehir?

SEDA

İlla bir şey mi olması gerekiyor baba, bir şey istemek için illa ki bir sebep mi olması gerekiyor? Bu eskimiş şehrin kafası eskimiş, hevesleri eskimiş insanlarını sevmiyorum! Bu şehir yaşamıyor, sanki tarihin bir noktasında durmuş, bir adım bile ilerlemiyor!

ABDULLAH

Eskimiş insanlar diye bahsettiğin kişi benim anladığım kadarıyla... Babana ettiğin laflara bak...

SEDA
Duygularımdan bahsediyorum, ne
hissettiğim umrunda bile değil.
Varsa yoksa sen.

ABDULLAH
Sen ne sanıyorsun Seda? İstanbul'a
gitsen aradığını bulacak mısın
sanki? Karanlık barlarda ona buna
şarkı söyleyeceksin! Hayatını böyle
mi yaşamak istiyorsun?

Seda kalbi kırılmış, ağlamaklı, babasına bakar.

ABDULLAH
Beni hiç mi düşünmüyorsun? Birden
nişanı atıyorsun, sonra İstanbul'a
gidip şarkı söyleyeceğim
diyorsun... İnsanlar ne söyleyecek
arkandan hiç mi düşünmüyorsun? Ben
elaleme Abdullah'ın kızı bar
köşelerinde adamlara şarkı söylüyor
dedirtmem!

SEDA
(Kendi kendine gibi kısık
sesle)
Seni utandırmam merak etme.

Seda kalkıp odasına gider.

75 İÇ. ABDULLAH EV SALON-SABAH

Abdullah koltukta oturmuş sabah çayını içmektedir,
düşüncelidir. Kalkıp Seda'nın kapısını tıklatır.

Seda kapıyı açar. Elinde bavulu vardır.

ABDULLAH
(şaşkın)
Kızım?

SEDA
Baba... Ben bugüne kadar hep seni
düşündüm. Yalnız kalmanı, mutsuz
olmanı istemedim. Ama artık bırak
beni gideyim. Kendi hayatımı arama
şansım olsun.

Kapıya doğru yürür.

ABDULLAH
(bağırarak)
Senin hayatın burada kızım. Buradan
gidemezsin. İzin vermiyorum!

SEDA
İzin istemiyorum.

ABDULLAH
O kapıdan çıkarsan bir daha içeri
giremezsin!

Seda hüzünlü bakar, elindeki anahtarını sehpaye bırakır,
kapıya yürür. Kapının önünde durur, son kez babasına döner.

SEDA
Hoşçakal baba.

Seda kapıyı açıp çıkar, kapıyı arkasından kapatır.

76 **İÇ. ABDULLAH EV KAPI-GECE**

Flashback bitti, 64. Sahne devam. GÜNÜMÜZ.

Seda eli havada, kapıyı çalmakla çalmamak arasında
kalmıştır. Kapıyı çalar.

Bekler. Bekler. Sonunda yavaşça kapı açılır. İçerideki
radyodan Müzeyyen Senar'ın sesi duyulmaktadır -'Kimseye
Etmem Şikayet'.

Kapı tam açılınca, Abdullah'ın yorgun yüzü görünür. Seda'yı
görünce donar. Bir süre sessizce birbirlerine bakarlar.

Abdullah yavaşça arkasını dönüp gider, kapıyı açık bırakır.

Seda yavaşça bavulunu sürükleyerek içeri girer.

77 **İÇ. SEDA EV KAPI-GECE**

63. Sahnenin devamı.

Umut kapıdadır, Merve kapıyı açar. Merve'nin üstünde sevimli
bir pijama takımı vardır.

MERVE
(Şaşkın)
Umut? Sen misin?

UMUT
Merve? Değil mi?

78 **İÇ. SEDA EV SALON-GECE**

Umut koltuğa oturmuştur, Merve de karşısındadır.

MERVE

...işte sabah telefonda biriyle konuştu, sonra pılını pırtını topladı gitti. Sanırım babasıyla ilgili bir durum var.

UMUT

Aradım... Telefonu cevap vermiyor.

MERVE

(telefonunu çıkarır,
Seda'yı arar.)

Yok. Çalmıyor.

UMUT

Siz nasıl tanışmıştınız?

MERVE

Ben de Bursa'da üniversite okudum. Yemin ediyorum o sıkıcı yerde Seda olmasa delirirdim. Canım benim ya...

UMUT

Bursa'dadır Seda diyorsun...

MERVE

Evet babasına gitmiştir.

UMUT

Babasıyla araları kötü sanırım?

MERVE

Abdullah amca iyidir aslında, ama başka bir dünyanın adamı. Eski kafalı. Kendi doğruları var. Gerçi ben de çok yakından tanımıyorum, birkaç kere okula geldiğinde görmüştüm. Düşün, üniversite çağındaki kızını okuldan almaya geliyordu, her gün hem de... Öyle bir adam. Sorsan çok seviyor kızını, ama boşuyor bildiğin, boşuyor. Ben hiç gelemem öyle şeylere. Benimkiler öyle olsa bildiğin kafayı yerdim.

UMUT

Niye öyle peki? Neden o kadar korumacı davranıyor?

MERVE

Seda'nın annesi o küçükken ölmüş.
Adam da zaten oldum olası böyle
korumacı bir tipmiş. Eşi ölünce
iyice kızına sarılmış benim
anladığım kadarıyla. Babasının
yanında çok rahat hissetmezdi Seda.
Bilmiyorum.

UMUT

(düşünür)

Ulaşamıyoruz yani Seda'ya şimdi?

MERVE

Sanırım onun bize ulaşmasını
bekleyeceğiz.

79

İÇ. SEDA BURSA ODA-GECE

Seda bavulunu boşaltmaktadır. Babası kapıyı tıklatır, Seda kapıyı açar.

Abdullah'ın sesi kısılmıştır, hastalıktan.

ABDULLAH

Çay koydum içersen.

SEDA

Teşekkür ederim, geliyorum.

80

İÇ. ABDULLAH EV SALON-GECE

Seda ve Abdullah karşılıklı koltuklara oturmuşlar, çay içiyorlar. Gergin sessizlik. İkisi de ilk kim konuşacak diye bekliyor.

ABDULLAH

Serpil mi söyledi?

SEDA

Evet.

ABDULLAH

Komşularla çok yüz göz olmamak
lazım. Sonra herkese her şeyi
anlatıyorlar.

Abdullah espri yapmaya çalışmıştır ama ikisi de gülmez.
Sessizlik.

SEDA

Ben aramıştım Serpil teyzeyi ilk.
İki yıldır haberleşiyoruz.

ABDULLAH
Biliyorum. Bana da senden haber veriyor. ... İyiymişsin. Her şey yolundaymış.

Sessizlik.

SEDA
Bana daha erken haber vermen gerekiyordu baba.

Abdullah ne diyeceğini bilemez.

ABDULLAH
Bana kalsa ameliyattan sonra haber verirdim. Seni telaşlandırmaya gerek görmedim.

SEDA
Öyle bir şey mümkün değil baba.

ABDULLAH
Gayet de mümkündü. Bilmene gerek yoktu.

SEDA
Baba bir bana bak. Ben... kanser olmuş olsam
(yüksek sesle söyleyince
ne dediğinin iyice
farkına varır, yutkunur)
Ben ameliyat olacak olsam, sen bilmek istemez miydin? Aramızda ne olmuş olursa olsun yanıma gelmez miydin?

Abdullah Seda'nın sehpanın üzerinde duran boş çay bardağına bakar.

ABDULLAH
Çay içer misin?

Abdullah kalkıp bardağa uzanır. Başı döner, dengesini kaybeder.

SEDA
Baba koltuğa otur. Babacığım otur.

Abdullah oturur.

ABDULLAH
Bir şeyim yok. Biraz başım döndü sadece.

SEDA

Baba... Lütfen bana bu hast-
...meseleyi detaylı anlatabilir
misin?

ABDULLAH

(derin nefes alır)

Tiroid kanseri dediler. Bazı
ilaçlara başladım... Daha iyiyim.
Başka kanserler gibi değilmiş,
iyileşme ihtimali yüksek diyorlar.
Ameliyat kesin çözüm olabilirmiş.

SEDA

Ameliyat olacaksın o zaman.

ABDULLAH

Kontrollere devam ediyorum. Doktor
nasıl derse öyle olacak.

SEDA

Sen iyi beslenmiyorsundur da şimdi.
Oldum olası beceremezsin sebze
yemeklerini yapmayı.

ABDULLAH

Merak etme. Öğrendim... Sağ olsun
Serpil teyzen de yardımcı oluyor.

SEDA

Serpil teyzeye borçluyuz.

ABDULLAH

Serpil'i annen de çok severdi. Hep
'Çok şanslıyız Serpil gibi bir
komşumuz olduğu için' derdi.
(öksürür)

Seda endişeyle Abdullah'a bakar.

ABDULLAH

Son zamanlarda anneni çok
düşünüyorum.

SEDA

Böyle şeyler söyleme baba.

ABDULLAH

Hastalığımı öğrendiğimden beri hep
anneni hatırlıyorum. Her şey bana
onu hatırlatıyor.

SEDA
Babacığım, sus lütfen. Bunları
konuşmayacağız.

ABDULLAH
Ben... hep Hayal'in son günlerini
düşünüyorum.

SEDA
Bunları düşünmeyeceksin baba. Şu
andan itibaren sadece iyileşmeyi
düşüneceksin. Beraber senin
iyileşmeni düşüneceğiz.

Abdullah duygusal gözlerle Seda'ya bakar.

SEDA
Kalk hadi, geç oldu. Uyuman lazım.

81 **İÇ. UMUT EV ODA-GÜN**

Umut'un alarmı çalar. Umut mutsuz mutsuz uyanır.

Şarkı girer: *'End Of The World'-Julie London.*

82 **İÇ. UMUT OFİS-GÜN**

Şarkı devam.

Umut bilgisayar başında, boş boş ekrana bakıyor.

İpek yanından geçer, 'buna ne oldu' der gibi bakar.

İpek elinde karton bardakta çayla gelir, Umut'un önüne
koyar. Umut daldığı yerden çıkıp bakar. İpek Umut'un sırtını
sıvazlar, gider.

83 **DIŞ. PLAZALAR-GÜN**

Şarkı devam.

Umut sabah işe doğru yürür. Onun gibi, bir ordu gibi,
birbirine benzer giyinmiş, benzer görünen, işe yürüyen
insanlara bakar.

84 **İÇ. UMUT EV-GECE**

Şarkı devam.

Umut'un elinde bir resim çerçevesi vardır. Boş duvara tutar,
nereye asacağına karar vermeye çalışır.

Duvara çivi çakar, çerçeveyi asar. Duvarda renkli bir resim, koltuklarda renkli yastıklar vardır, ev Seda'nın istediği gibi renklenmektedir.

85 **DIŞ. BEŞİKTAŞ İSKELE-GECE**

Şarkı devam.

Umut iskelenin yanındaki taşlara oturmuş manzaraya bakmaktadır. Umut'un çaprazında bir sokak müzisyeni şarkı söylemektedir. Umut ona dikkat kesilir.

Umut ayrılırken müzisyene 50 lira atar.

86 **İÇ. BAR-GECE**

Şarkı devam.

Umut, Samet ve Pamir'le bardadır. Samet ve Pamir sohbet eder. Umut, sahnede şarkı söyleyen kadına bakar. İçer.

87 **DIŞ. MODA PARKI-GÜN**

Şarkı devam.

Umut denize bakan bir bankta oturmuştur, önünden insanlar geçer. Aşık çiftler, aileler, çocuklar.

88 **İÇ. Umut EV-GECE**

Umut yemeğini bitirmiştir, bulaşıkları makineye koyar. Oturur. Boşluğa bakar.

Eline telefonunu alır, sipariş verir.

CUT TO:

Kapı çalar, Umut'un siparişleri gelmiştir.

Umut torbayı alır, masanın üstüne koyar. Teker teker içindekileri çıkarır: Seda'yla daha önce sipariş ettikleri tatlılar.

Plastik kutuları yan yana dizer, hepsini açar. Eline bir kaşık alır, hepsinden yemeye başlar. Yüzü ifadesizdir. Ağzı tatlı doluyken yavaş yavaş ağlamaya başlar.

Kapı çalar.

Umut alelacele gözündeki yaşı siler, toparlanır. Kapıya doğru yürür. Kapıyı açar, kapıdaki Pelin'dir. Üstünde güzel kıyafetler vardır, makyajı hafifçe dağılmıştır.

PELİN
(sarhoş)
Umut... N'aber?

UMUT
(şaşkın)
Pelin?

PELİN
Ben geldiiim!

Umut boş gözlerle Pelin'e bakar. Pelin de ona bakar.

PELİN
Ya ben... şey... Eşyalarımı
alacaktım ya o yüzden geldim.

UMUT
Tamam... Ben onları kenara
koymuştum getireyim hemen.

Umut odasına gider, elinde bir çantayla döndüğünde Pelin kapıdan içeri girmiştir, antrededir.

UMUT
(çantayı uzatarak)
Buraya koydum her şeyi, tişörtlerin
çamaşırların falan-

Pelin Umut'u ani bir hareketle öper, Umut'a yapışır. Umut elindeki çantayı yere bırakır. Sertçe öpüşmeye başlarlar, öpüşürken salona doğru giderler. Pelin üstündeki elbiseyi çıkarır, yere bırakır, Umut'a sarılarak kulağına konuşur.

PELİN
Çok özledim seni...

Öpüşerek koltuğa doğru giderler. Umut Pelin'i koltuğa yatırır. Umut tişörtünü çıkarırken Pelin'in gözüne salondaki değişiklik çarpar. Yavaşça doğrulur, Umut da üstsüz, durup Pelin'in neden etrafa baktığını anlamaya çalışır. Pelin şaşkın gözlerle koltuklardaki renkli yastıklara, duvardaki renkli resimlere bakar.

PELİN
Değişmiş burası.

Umut ne diyeceğini bilemez, şaşkın şaşkın bakar.

PELİN
(gülerek)
Renk sevmezsin ki sen...

Umut cevap veremez. Pelin anlayan gözlerle Umut'a bakar.

PELİN
Senin hayatında birisi var değil mi?

UMUT
(bir süre sessiz kalır)
Bilmiyorum.

PELİN
(bir süre boş gözlerle
resimlere bakar, acı acı
güler)
Ben en iyisi gideyim...

Umut öylece bakar. Pelin iç çamaşırlarıyla koltuktan kalkar, yürüyüp salonun girişinde yere attığı elbisesini giyer. Umut'un getirdiği yerdeki çantayı da alır. Son bir kez dönüp Umut'a bakar, Umut salondan sessizce ona bakmaktadır. Pelin ayakkabılarını da giyip, kapıdan çıkar, kapıyı arkasından kapatır. Umut üstü çıplak, altında eşofman, Pelin'in ardından kapanan kapıya bakar.

89

İÇ. SEDA EV SALON-GÜN

Umut Seda'yla daha önce eve geldiğinde oturduğu koltuğa oturmuştur. Merve Umut'a bir kupada kahve getirir.

UMUT
Haber yok yani?

MERVE
Beni de aramadı ki... İyiyim diye mesaj attı gittiği günün ertesinde, bir daha da konuşmadık. Telefonu da kapalı. Keşke yardımcı olabilsem.

UMUT
Ev numarası falan da mı yok?

MERVE
Söyledim ya, evdeki hayatını arkadaşlarından falan uzak tutuyordu. Zaten sana bişey diyeyim mi, İstanbul'a geldiğinden beri o kadar rahatlamıştı ki Seda... Her halinden belliydi yani, oturmasından kalkmasından bile. Sanki Bursa'dayken biri onu gözetliyordu da oradan ayrıldıktan sonra özgürleşti gibiydi.

UMUT
(yanındaki sehpayı bakar)
Burada bir lamba vardı? O nerde?

MERVE

(güler)

Ya ben onu pek sevmiyordum. Seda ilk İstanbul'a gelince onu Galata'nın oradan almış. Çok hevesliydi, bunu şuraya koyalım dedi, kıramadım. Şimdi üç hafta oldu, gelmeyince kaldırdım ben o lambayı. Onun odasına koydum.

UMUT

Seda'nın odasına bakabilir miyim?

90

İÇ. SEDA İSTANBUL ODA-GÜN

Umut Seda'nın odasında gezinir. Seda'nın gitarı köşede durmaktadır, ona dokunur. Merve kapıdadır.

UMUT

Gitarını bile bırakmış.

MERVE

Apar topar gitti.

UMUT

(şifonyerin üstündeki
mozaik lambayı işaret
eder.)

Bu bende kalabilir mi?

91

İÇ. UMUT OFİS-GÜN

Umut büyük pencereden dışarıyı izlemektedir. Fırat yanına gelir.

FIRAT

Naber abi?

UMUT

İyi... Nolsun.

FIRAT

Sana da mail geldi mi?

UMUT

Ne maili?

FIRAT

Bizim Ceylin de başvurmuştu şu Berlin'deki işe. Ona mail gelmiş, online mülakata girecekmiş.

UMUT

Aa ben ona başvurduğumu tamamen unuttum ya... Maillerime de bakmadım bugün.

FIRAT

Bak sen maillerine.

92

İÇ. UMUT EV SALON-GECE

Kutlama havası. Umut'un evinde bütün arkadaşları toplanmış, Pamir, Samet, Dilara, Banu, Zeynep, İpek, Fırat, Umut, şampanya içiyorlar.

Umut'un evi iyice renklenmiştir. Koltuklarda renkli yastıklar, duvarda yan yana asılmış iki tane renkli resim vardır. Umut'un Seda'nın odasından aldığı lamba sehpanın üzerinde yanar, etrafa renkli ışık yayar.

İPEK

Kadehimi iş arkadaşım, sevgili dostum ve hiç sahip olmadığım erkek kardeşim Umut'a kaldırıyorum. Benim yerime de Berlin'de gez. Bil ki sen orada gezerken ben burada çocuğuma çorba kaynatıyor ve seni acayip kıskanıyor olacağım. Keyfini çıkar.

ZEYNEP

Valla ben kıskanmıyorum. Hiçbir şey çocuğumun ağlama sesinin yerini tutamaz.

PAMİR

Tabi... Kerem'in ağlaması bile bizim kulağımıza müzik gibi geliyor.

ZEYNEP

Şarkı gibi. Kakası da çiçek bahçesi gibi kokuyor oğlumuzun.

Pamir güler, Zeynep'i öper. Samet abartılı bir yadırgama ifadesiyle onları izler.

SAMET

Ya off almayın abi şu çoluklu çocuklu amcaları teyzeleri buraya! Vallahi içim şişti!

PAMİR

Seni de göreceğiz Samet! Bekle sen!

SAMET

Yok abi ben tek tabanca
takılıyorum.

DİLARA

Öyle çok tarz bişeymiş gibi
söylüyorsun ama seninle evlenecek
birini bulsan yarına çocuk yaparsın
sen.

SAMET

Seninle evlenirim ben de?
(şaka yapmıştır ama
ciddidir)

DİLARA

Offff... Çok komik.

SAMET

Evlenmez miydin benimle?

DİLARA

Susar mısın artık! Bardağımın
içinden yüzük falan çıkacak
sanırım...

Dilara şampanya içtiği bardağa bakar, boştur. Rahatlar.
Gülerler. Umut da güler ama hüznünlüdür.

SAMET

Valla Dilo beni de elinin tersiyle
itersen bir sen kalacaksın bekar...

DİLARA

Yooo Banu var daha!

BANU

(Bir şey söyleyecek gibi)
Gençler... Size bir şey söylemem
lazım.

(Cebinden bir tek taş
yüzük çıkarır, parmağına
takar)
Evleniyorum!

DİLARA

Neee!

PAMİR

Şaka!

SAMET

Kızım sen delisin! Ters köşeye bak!

DİLARA

E sen Mehmet'le ilişki biyere
gitmez diyordun?

BANU

Öyle diyordum... Sonra evlenme
teklif edince... Mehmet'le o yolu
yürüyeblirim gibi hissettim. Evet
dedim.

UMUT

Çok sevindim Banu. Mutlu olun.

SAMET

E ama Banu rol çalıyorsun! Umut'un
yeni işini kutlamaya toplandık
evlilik haberin dinamitledi ortamı.

ZEYNEP

Bir kişi daha azaldınız diye
üzölüyorsunuz bence sen.

Gülerler.

SAMET

Ben mutluyum kardeşim. Ben aşkı
bekliyorum. Ben aşk adamıyım ya!

Samet Dilara'ya göz kırpar, Dilara güler ama kızarır da.

PAMİR

Ooo kardeşim benim! Aşk adamı
Samet!

Umut hüzünlü güler, aklı Seda'dadır.

93

İÇ. UMUT EV SALON-GECE

Misafirleri gittikten sonra Umut etrafı toplamaktadır.
Duvardaki rafa konmuş bir şampanya kadehini alır, alırken
gözü rafın üstünde duran, üstüne Seda'nın ilk
tanıştıklarında yazı yazdığı peçeteye takılır. Kadehi
bırakıp peçeteyi eline alır. Peçetenin üstünde Seda'nın
babasının fırını olan 'Günebakan Unlu Mamulleri' logosu
vardır.

94

DIŞ. BURSA SETBAŞI SOKAK-GÜN

Seda pazar çantasını sürükleyerek eve gider.

95

İÇ. ABDULLAH EV MUTFAK-GÜN

Seda sebzeleri yıkar. Kesme tahtasında keser.

Tencere'nin altını yakar. Zeytinyağını ve doğranmış soğanları koyar.

Yemek pişirir.

96 **İÇ. ABDULLAH EV SALON-GECE**

Seda masayı kurar.

Abdullah masaya oturmuştur, Seda tabaklara yemek koyar.

97 **İÇ. GÜNEBAKAN FIRINI-GÜN**

Seda babasının fırınında işin başına geçmiştir, içinde unlu mamullerin durduğu cam vitrinin arkasında durur, olan biteni takip eder, kasaya bakar.

Arkadaki mutfaktan bir tepsi poğaçaya gelir. Çalışan genç adam SAFFET(18) poğaçaları cam vitrine yerleştirmeye başlar.

SEDA

Bunlar peynirlililer mi?

SAFFET

Evet abla

SEDA

Zeytinliler nerede kaldı Saffet?

SAFFET

Pişiyor abla, Kadri abi getirir az sonra.

SEDA

Tamam Saffet sen şuraya arkadan poşet getir bitmiş bak poşetler.

SAFFET

Tamam abla, getiriyorum hemen.

Saffet mutfağa giden kapıdan gider.

KADRI(38) aynı kapıdan elinde bir tepsi poğaçayla içeri girer.

SEDA

Kadri abi sen onları şu peynirlililerin yanına diz, ben bir mutfağa gidip pastaları kontrol ediyorum. Gelen olursa kasaya bakarsın.

İÇ. GÜNEBAKAN FIRINI-GECE

Seda kasadaki paraları sayıp hesap defterine girmektedir.

Saffet boşalmış vitrini temizler. Elinde bezle mutfağa açılan kapıdan gider.

İçeri SABRİYE(48) girer.

SEDA
Hoşgeldin Sabriye teyze.

SABRİYE
Kolay gelsin kızım. Bizim kutular hazır mı?

SEDA
Arkadaydı.
(arkaya seslenir)
SAFFET! Bir gelsene!

SAFFET
(kafasını kapıdan uzatarak)
Buyur abla

SEDA
Çocuk esirgeme kurumuna gidecek kutuları getirsene

SAFFET
Hangileri abla?

SEDA
Bugün satılmayan her şeyi kutulara koyduk ya...

SAFFET
Haa anladım abla getiriyorum.

SEDA
(Sabriye'ye)
Kusura bakma Sabriye teyze bekletiyoruz. Saffet işe yeni başladı da, öğreniyor.

SABRİYE
Yok kızım sorun değil. Abdullah abi nasıl?

SEDA
İyi... Daha iyi.

SABRİYE

Sen yokken baban çok üzülyordu
Sedacım. Abdullah abiyi çok
severim, son zamanlarda çok
çökmüştü... Hastalıktanmış meğer.

Saffet mutfak kapısından içeriye kutuları taşıyarak girer.

SEDA

Abla dışarıda araba var mı? Bu
kutulardan bir bu kadar daha var
çünkü.

SABRİYE

Şu köşeye park ettik, göstereyim.

SEDA

Saffet sen Sabriye ablayı takip et,
kutuları yerleştir araca.

SAFFET

Tamam abla.

99

DIŞ. GÜNEBAKAN FIRINI DIŞI-GECE

Seda fırının kapısını kapatır, kilitler, kepenkleri indirir,
kilitler. Durur ve etrafa bakar. Gözlerini kapatır, gecenin
sessizliğini dinler. Umut'la barın dışında sessizliği
dinledikleri anı hatırlar. İstanbul'un hayat dolu seslerine
kıyasla Bursa'da çıt çıkmamaktadır.

100

İÇ. ABDULLAH EV MUTFAK-SABAHIN İLK IŞIKLARI

Seda ve Abdullah kahvaltı ederler.

ABDULLAH

Bugün hava soğuyacakmış iyi giyin
kızım. Kar bekleniyormuş.

SEDA

Tamam, kalın montumu giyerim de...
Babacığım senin artık bu kadar
erken uyanmana gerek yok.
Sabahları rahat rahat uyu, işleri
hallediyorum ben zaten.

ABDULLAH

Yılların alışkanlığı kızım. İstesem
de uyuyamam. Zaten bütün gün evde
canım sıkılıyor...

SEDA

Evde canın sıkılırsa parkta yürü,
güzel bir yerlere git dolaş baba.
(MORE)

SEDA (CONT'D)
 Sen fırına gelince geriliyorsun,
 her şeyi kontrol etmeye
 çalışıyorsun. Kendini yorman iyi
 değil.

ABDULLAH
 Tamam... Öyle olsun.

101 **DIŞ. SETBAŞI SOKAK-GÜN**

Seda kalın bir montla işe yürür. Mutsuzdur. Puslu gri bir
 gündür, Seda'nın soğuktan burnu kızarmıştır.

102 **İÇ. GÜNEBAKAN FIRINI-GÜN**

Seda fırına girer, Saffet etrafı temizlemektedir.

SEDA
 Günaydın.

SAFFET
 Günaydın abla. Ben her yeri
 temizledim, Güner abiyle Kadri abi
 ekmeklerle simitleri fırına
 verdiler, açma hamuru
 yoğuruyorlardı en son. Galip abi de
 bir saate gelir her zamanki gibi.

SEDA
 Tamam Saffet, ben biraz
 dışarıdayım. Bir şey olursa haber
 ver.

SAFFET
 Tamam abla.

SEDA
 (giderken döner)
 Ha Saffet?

SAFFET
 Efendim abla?

SEDA
 Sende sigara var mıydı ya?

SAFFET
 Abla sen sigara içiyor muydun ya?

SEDA
 İçmiyorum.

Seda Saffet'ten bir sigara alır, çakmağıyla yaktırır. Elinde sigarayla dışarı çıkar.

103

DIŞ. GÜNEBAKAN FIRINI DIŞI-GÜN

Seda'nın elindeki sigara parmaklarının ucunda bir garip durmaktadır. Hava soğuktur, Seda'nın elleri titrer. Sigaraya bakar. Sonra ağzına götürüp yavaşça içine çekmeye çalışır. Öksürür.

Bir kez daha sigarayı içine çekmeye çalışır. Bu sefer öncekinden daha az acemidir. Yine de yüzünü buruşturur. Elindeki sigaraya bakar.

SEDA
(kendi kendine)
Bunu bile beceremiyorum artık...

Sigarayı yere atar. Ayağıyla üstüne basar.

104

İÇ. GÜNEBAKAN FIRINI-GÜN

Seda işin başında, vitrindeki ürünleri kontrol eder. Öğleden sonra, fırının yoğun saatleridir. Saffet kasada müşteriden ödeme alır. Seda Saffet'in yanına gider.

SEDA
Saffetciğim bir arkaya bakabilir
misin un kurabiyelerini fırına
atmışlar mı, vitrindekiler bitmek
üzere. Ben kasaya bakarım.

SAFFET
Tamam abla.
(Saffet başını kaldırıp
dışarıda kar yağdığını
görür)
Aa Seda abla, kar yağıyor!

Seda başını kaldırıp bakar, dışarıda lapa lapa kar başlamıştır.

SEDA
Boşver şimdi karı yağmuru, biz
işimize bakalım.

SAFFET
Tamam abla.

Saffet mutfak kapısından çıkar, Seda kasada para saymaktadır. Bir ses duyulur:

UMUT

Pardon... Şuradaki kurabiyelerden biraz alabilir miyim? Un kurabiyesi sanırım...

Seda sesi tanımıştır, şaşkınlıkla başını kasadan kaldırıncı Umut'u görür. Dışarıda lapa lapa kar yağmaktadır, Umut'un montu ıslanmıştır.

UMUT

Ben biraz araştırdım da... Buranın un kurabiyesi meşhur galiba.

SEDA

Öyle.

Saffet mutfak kapısından çıkar, Seda'nın yanına gelir.

SAFFET

Abla kurabiyeleri fırına verdik.

SEDA

Sağ ol Saffet. Saffet sen biraz kasaya bakar mısın, benim çıkmam lazım da.

SAFFET

Tamam abla.

105

DIŞ. SETBAŞI SOKAK-GÜN

Lapa lapa kar yağmaktadır.

Umut ve Seda yan yana sokakta yürürler. Konuşmakta zorlanırlar.

UMUT

Nasıl buldun beni demeyecek misin?

SEDA

Ben... Ne desem bilmiyorum.

UMUT

(Cebinden Seda'nın ilk tanıştıklarında üzerine not yazdığı peçeteyi çıkarır, Seda'ya gösterir)

Haftalardır gözümün önündeymiş. Sana nasıl ulaşacağım diye düşünüp duruyordum.

SEDA
Hava çok soğudu. Şurada oturup bir
salep içelim mi?

106

İÇ. ÇAY BAHÇESİ-GÜN

Dışarıda şiddetle kar yağmaktadır. Plastik brandalarla etrafı kapatılmış bir çay bahçesinde oturur Umut ve Seda. İçerisi elektrikli ısıtıcılarla ısıtılmaktadır.

Garson YUSUF(17) yanlarına gelir, Umut'a sorar:

YUSUF
Ne alırsınız abi?

UMUT
(Seda'ya)
Salep mi içersin?

Garson Seda'ya dönüp bakar, tanır Seda'yı.

YUSUF
Aa Seda abla? Sen misin?

SEDA
(tanımaya çalışarak
bakar)
Yusuf? Sen misin ya?

YUSUF
Benim abla... Nasılsın, Abdullah
amca nasıl? Annem hastalanmış dedi
ama...

SEDA
İyi iyi sen merak etme... Yusuf ya,
sen bize birer salep getirir misin,
dışarıdan geldik donduk.

YUSUF
Getiririz abla sen yeter ki iste...

SEDA
Çok sağ ol Yusuf.

Yusuf gider. Seda Umut'un yüzüne bakmaya çekinir, sonunda bakar.

SEDA
Küçük yer. Burada her yerden bir
tanıdık çıkar...

UMUT
Güzel bir şehir aslında. Ben
sevdim.

SEDA
Nereden baktığına göre değişir.

UMUT
Benim baktığım yerden güzel. İçinde
sen varsın çünkü.

SEDA
Umut... Neden geldin?

UMUT
Sen neden aniden gittin? Aramadan
sormadan...

SEDA
Ben...

Yusuf elinde saleplerle gelir, bardakları masaya koyar.

YUSUF
Abla başka bir isteğiniz var mı?

SEDA
Şimdi yok Yusuf çok teşekkürler.

YUSUF
Abla ben buralardayım, bir şey
istersen seslen.

SEDA
Aynen, seslenirim Yusuf...

YUSUF
Abdullah amcaya da selam söyle olur
mu Seda abla... Acil şifalar dile.
Vallahi dua ediyoruz onun için.

SEDA
Sağ ol.

Yusuf gider.

UMUT
Babanın nesi var?

SEDA
(yutkunur)
Kanser. Ben yeni öğrendim...
Öğrenince geldim.

UMUT

Çok üzgünüm.

Seda uzun uzun Umut'a bakar. Umut da Seda'yı inceler. İstanbul'da tanıdığı Seda'dan farklıdır. Gözündeki ışıltı gitmiştir. Yorgun görünür.

SEDA

Ameliyat günü bekliyoruz. Ameliyat kesin çözüm olabilirmiş.

Bir süre sessizlik olur, saleplerini içerler. Sessizliği Umut bozar.

UMUT

Seda, ben bir iş teklifi aldım.
İş Berlin'de. Kabul edersem Ocak'ta başlıyorum.

Seda şaşırır, ne diyeceğini bilemez. Umrunda değilmiş gibi davranmaya çalışır.

SEDA

Tebrik ederim.

UMUT

(Seda'nın gözlerinin
içine bakarak)
Kabul edeyim mi?

SEDA

Nerede olduğumuzun farkında mısın Umut? Bir etrafına baksana... Ben artık buradayım. Sana Berlin'e gitme desem ne değişir? Hakkım da yok zaten...

UMUT

Başından geçenleri anlatmak, haber vermek bu kadar mı zordu?

SEDA

Ben babamı bir daha yalnız bırakamam... İstanbul'daki yaşantıma dönemem. Orada yaşanan her şey benim için bitti.

UMUT

Bunu arayıp söyleyemez miydin peki?

SEDA

Kendime bile söylemek istemiyorum ki...

UMUT

Hayatına burada mı devam edeceksin
Seda, mutsuz olmana rağmen?
Görüyorum. Mutsuzsun. O ilk
gördüğüm, şarkı söylerken
gökyüzünde süzülür gibi hafif,
özgür halinden eser yok...

SEDA

Tek bildiğim burada kalmam
gerektiği Umut.

UMUT

Bir yolunu bulurduk.

SEDA

Bulamazdık. İstanbul'daki hayatım
bir hayaldi. Bitti.

UMUT

Seda... Ben seni seviyorum. Sesini
ilk duyduğum andan beri aşığım ben
sana.

Seda'nın gözleri dolar.

SEDA

(kendini zor tutuyor
gibidir)

Ben sıkıştım kaldım. Burada
sıkıştım kaldım ben.
Kıpırdayamıyorum.

UMUT

Bana bir şey söyle onu yapayım. Kal
de... Berlin'e gitmeyeyim. İstanbul
Bursa'ya çok yakın. Gider
geliriz...

SEDA

Kalma Umut. Git. Sevmediğin yerde
bir an bile durma. Kendine bunu
borçlusun.

UMUT

Seninle tanıştığımdan beri İstanbul
başka görünüyor gözüme...

SEDA

Benimle hiç tanışmasaydın ne
yapardın? Eğer cevap 'giderdim'se
git. Bu fırsattan vazgeçme.

UMUT

Seninle olmak istiyorum ben Seda.

SEDA

Bilmiyoruz ki... Belki de birkaç aya birbirimizden sıkılacaktık zaten... Sen de pişman olacaktın neden gitmedim diye. Bilmiyoruz ki...

Umut uzun uzun Seda'nın yüzüne bakar. Seda çok yorgundur.

SEDA

Neden seninle konuşmak istemedim biliyor musun?

UMUT

Bilmiyorum.

SEDA

Seninle konuşursam burada ne kadar mutsuz olduğumu hatırlamaktan korktum. Kimseye mutsuz olduğu bir yerde kalmasını söylemem ben. Hele ki sevdiğim birine, asla söylemem.

Umut elini masada Seda'nın eline doğru uzatır, Seda'nın elini tutar.

UMUT

Senden bir isteğim var o zaman.

Seda kendini zor tutmaktadır.

UMUT

Şarkı söylemeyi bırakma... Sen seni o ilk gördüğüm andaki özgürce şarkı söyleyen kadınsın. Sen dünyayı umursamadan aklına eseni yapan kadınsın.

Seda'nın gözünden yavaşça yaşlar dökülür.

UMUT

Unutma bunu Seda.

SEDA

(yaşlı gözlerle gülümser)
Unutmam.

Seda ayağa kalkar. Umut'u kendine çekip sıkıca sarılır.

O sırada uzaktan garson Yusuf, merakla Seda'yı izler.

SEDA
(Umut'un kulağına)
Belki bir gün bir yerde yine
karşılaşırız.

107

İÇ. SEDA BURSA ODA-GECE

Seda önceki sahnedeki kıyafetleriyle yatağın üstünde oturmuştur. Boşluğa bakmaktadır. İçerideki salondan televizyon sesi gelir.

Seda'nın odasındaki masanın üstünde Umut'un oyun hamurlarından yaptığı mini gitar, kutusunun içinde kapağı açık durmaktadır.

Seda dalmış boşluğa bakarken yavaş yavaş Sezen Aksu'nun *İstanbul İstanbul Olalı* şarkısını söylemeye başlar. Sesi gitgide yükselir.

SEDA
... bi lodos lazım şimdi bana
bi kürek bi kayık
Zulada birkaç şişe yakut
Yer gök kırmızı
Söverim gelmişine geçmişine
ayıpsa ayıp
Düşer üstüme akşamdan kalma
sabah yıldızı

İçeride televizyonu sesi yavaşça kısılır.

Ah İstanbul İstanbul olalı
Hiç görmedi böyle keder
Geberiyorum aşkımdan
Kalmadı bende gururdan eser...
Ah İstanbul...

Seda ağlamaya başlar. Ağlayarak, sesi titreyerek şarkı söylemeye devam eder.

İstanbul olalı... Hiç görmedi...
böyle keder... geberiyorum...

Seda'nın ağlaması şiddetlenir.

108

İÇ. ABDULLAH EV SALON-GECE

Abdullah televizyonun karşısında koltukta oturmaktadır. Televizyon sessize alınmıştır. Seda'nın odasından ağlama sesi gelir.

Abdullah Seda'nın ağlamasını dinler. Çaresiz görünür.

109

İÇ. ABDULLAH EV MUTFAK-GÜN

Seda ve Abdullah kahvaltı etmektedir. Seda sessiz ve bitkindir. Abdullah ortamı yumuşatmak için muhabbet açmaya çalışır.

ABDULLAH

Eee nasıl geçireceksin pazar gününü?

SEDA

Baba hani benim bir gitarım vardı... küçükken annem almıştı doğum günümde. Onu aradım dün akşam bulamadım. Sen biliyor musun nerede olduğunu?

ABDULLAH

Ben onu ortada durmasın diye kaldırmıştım...

SEDA

Nerededir şimdi?

ABDULLAH

Bizim odadaki dolaba koymuştum. Annenin tarafına. Kıyafetlerin arkasındaydı, ama bir bakım gerekebilir. İki yıldır orada.

SEDA

Evet baktırmak lazım... Buralarda var mıdır açık müzik dükkanı biliyor musun?

ABDULLAH

Heykel'den yukarı çıkan sokakta Hamdi var, yıllardır orada. Ona gidebilirsin, Melodi Müzik Evi.

110

İÇ. MELODİ MÜZİK EVİ-GÜN

Seda omzunda yıpranmış bez bir gitar çantasıyla kapıdan içeri girer. HAMDİ(50) duvarda asılı enstrumanların tozunu almaktadır.

SEDA

Merhaba, kolay gelsin...

Hamdi Seda'ya döner, Seda'yı tanımaya çalışır gibi gözlerini kısar.

SEDA

Benim eski bir akustik gitarım var
da... Bir bakım yapılabilir mi diye
getirdim.

HAMDİ

Buyur kızım, gitarı koy da bir
bakalım.

Seda gitar çantasının fermuarını açar, özenle gitarı çıkarıp
kasanın yanındaki cam vitrinin üstüne koyar. Hamdi gitarı
inceler, gitarın arkasını çevirir, Seda oraya küçükken
çıkmayan ispiertolu kalemle 'Seda Günebakan' yazıp yanına da
kalp çizmiştir.

HAMDİ

Seda Günebakan... Sen Abdullah
abinin kızı mısın?

SEDA

Evet?

HAMDİ

Haaa... hatırladım ben bu gitarı.
Abdullah abi kendi elleriyle
seçmişti. O kadar titizlenmişti ki
en iyisini alayım diye, dükkandaki
bütün gitarların tellerini teker
teker tıngırdatmıştı.

SEDA

Yanlışınız olmasın... Bu gitarı
annem almıştı bana, 13. Yaş
günümde.

HAMDİ

Yok kızım sen yanlış hatırlıyorsun,
benim dün gibi aklımda. Hayal yenge
değil Abdullah abi almıştı bu
gitarı.

SEDA

Öyle mi...

Hamdi gitara bakmaya devam eder. Tellerini tıngırdatır.

HAMDİ

Seda kızım sen bu gitarı bana
bırak, ben şu sap ayarını yapıp
temizleyeyim, tellerini de
yenileyeyim, yarından sonra
istediğin zaman gel al.

SEDA
Tamam amca. Sağ ol.

Seda kafası karışık halde dükkandan çıkar.

111

İÇ. ABDULLAH EV SALON-GÜN

Seda ve Abdullah salondaki masada oturmuş öğle yemeği yemektedir.

SEDA
Dolapta turşu da vardı, getireyim mi yer misin baba?

ABDULLAH
Yok kızım salata çok güzel olmuş onu bitiririm ben, eline sağlık.

Yemeye devam ederler.

ABDULLAH
Ne yaptın götürdün mü gitarı?

SEDA
Götürdüm.

ABDULLAH
Nasıl Hamdi yaşlanmış mı bizim gibi? En son geçen sene Heykel'de karşılaşmıştık, o zamandan beri görmedim.

SEDA
Baba o gitarı sen mi almıştın? Ben annemin hediyesi diye biliyorum... Hamdi amca 'Bu gitarı Abdullah abi almıştı' dedi.

ABDULLAH
Annenin fikriydi. Ama o sıralar annenin kalbi sürekli sıkışıyordu, çok dışarıya çıkamıyordu. Ben gidip almıştım.

SEDA
Ben... annemin hediyesi sanıyordum.

ABDULLAH
Öyle zaten.

SEDA
Ama ...

ABDULLAH

Müziğe kabiliyetin vardı. Uzun süredir sana bir enstrüman almayı düşünüyorduk, Hayal gitarı önerince de gittim aldım.

SEDA

(şaşkındır)

Ben... Sen müzik yapmamı istemiyorsun sanıyordum.

ABDULLAH

(mahcup bir sesle)

Ben seni mutsuz edecek hayallerin peşinde koşturmanı istemedim sadece.

SEDA

Niye öyle söylemedin o zaman baba?

ABDULLAH

(sessiz kalır, zihninin derinliklerine dalar, kendi kendine konuşur gibi anlatır)

Sen lisedeyken... Hayal'in ölümünden hemen sonra... bir çocuğa aşık olmuştun. Eve geç geliyordun, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle. Yemek yemiyordun. Sabah erkenden uyanıyordun, benden bile önce. Gitar çalma sesine uyanıyordum, daha gün ağarmadan... Başta mutlu oldum, annen öldükten sonra seni hiç o kadar mutlu görmemiştim. İlk aşk... Şarkılar yazmıştın o çocuğa, salonda oturur odandan gelen sesini dinlerdim... Sonra o çocuk senin kalbini kırdı. Ne oldu bilmiyorum. Ama sana bir şey yaptı... Şarkı söylemez oldun. Gitar çalmaz oldun. Notların düştü. Hızla kilo verdin. Gözündeki ışık söndü. Elimden hiçbir şey gelmedi. Anneni kaybedeli bir yıl bile olmamış... Ne yapacağımı bilemedim. Annen olsa ne yapmak gerektiğini bilirdi belki. Seninle konuşurdu... Konuşamadım... Gözümün önünde eriyip gittin, o çocuğu unutamayacaksın diye o kadar korktum ki... O çocuğun adını bir öğrenebilseydim, Allah biliyor, yaşatmazdım onu...

(MORE)

ABDULLAH (CONT'D)

Sonra yavaş yavaş toparladın.
Yeniden şarkı söylemeye başladın.
Zamanla eski haline döndün... ama
çok zor oldu kızım. Bir sene sürdü
eski haline dönmen. O zaman bile,
yüzüne bazen bir hüznün çökerdi.
Anlardım, kalbini kıran o çocuğu
düşünüyorsun.

SEDA

(babasının bu hikayeyi
bildiğini yeni
öğrenmiştir, şaşkındır)
Nereden aklına geldi şimdi bu baba?

ABDULLAH

Hayal kurmak böyle bir şey işte
kızım, aşık olmak gibi. Ne kadar
hızlı yükselirsen o kadar hızlı
düşersin. Ben belki de seni düşüşe
karşı korumak istedim. Gerçek
olmayacak hayallere kapılmanı
istemedim.

SEDA

Düşmemem için uçmama izin vermedin
yani.

ABDULLAH

Ben doğru bildiğimi yaptım Seda.
Baban olarak seni hayata karşı
korumaya çalıştım.

SEDA

Kimse kimseyi hayata karşı
koruyamaz ki baba.

ABDULLAH

(acı acı güler)
Doğru... Şu halime bak, kendimi
bile koruyamıyorum değil mi?

112

DIŞ. ABDULLAH EV ÖNÜNDEKİ PARK-GÜN

Seda'nın evinin önündeki parkta, Zaman hızla akar...

Kış. Yeşillikleri bembeyaz kar bastırmış.

Karlar erir. Yavaş yavaş park yeşillenir.

Güneş açar, gri gökyüzü aydınlanır.

Çiçekler açmaya başlar. Yerleri beyaz, sarı yabani çiçekler kaplar, ağaçlar çiçeklenir.

113 **DIŞ. MODA PARKI-GÜN**

İstanbul'da bahar. Parkın denize yakın yürüme yolunda ince kıyafetlerle insanlar yürüyor, çocuklar koşturuyor.

114 **DIŞ. BAHARİYE CADDESİ-GÜN**

Bahar. Güneşli bir hava. İnsanlar ince kıyafetlerle yürüyor. Bir müzisyen gitar çalıyor.

115 **DIŞ. PLAZALAR-GÜN**

Beyaz yakalılar ofislerinin olduğu gökdelenlere doğru yürüyorlar.

116 **İÇ. BERLİN'DE SERAMİK ATÖLYESİ-GÜN**

Çamura bulanmış farklı farklı eller, çamurdan amatör şekiller çıkarmaya çalışır. Vazoya benzer bir şekil yapmaya çalışan bir çift el, Umut'a ait. Umut çamuru yoğurmaya odaklanmış görünüyor. Kolları, yüzü çamur olmuş, ama mutlu.

Umut ellerini yıkar.

Atölyedeki birkaç kişiye el sallar, dışarı çıkar.

117 **DIŞ. BERLİN SOKAKLARI-GÜN**

Umut sırt çantasından kulaklıklarını ve telefonunu çıkarır, kulağına kulaklıkları takıp telefonundaki uygulamadan 'Yeni Akustik' başlıklı playlist'i shuffle'da karışık başlatır.

Umut'un etrafından genç ve enerjik insanlar sohbet ederek yürür gider. Umut kendi dünyasındadır. Kulaklıklarında bilmediği yeni Türkçe şarkılar çalar.

118 **DIŞ. BERLİN SOKAKLARI-GÜN**

Umut yürümeye devam etmektedir, başka bir sokaktadır. Kulaklıklarından bir akustik gitar sesi duyulur, sonra tanıdık bir ses girer:

SEDA (V.O.)
(şarkı söyler)
*Unuttum yine kendimi
çok önemsizmiş gibi
bunca zaman kurduğum hayaller*

Umut duyduğu sese inanamaz, etrafına bakınır. Bahariye Caddesi'nde Seda'nın sesini ilk duyduğu anı hatırlar.

Berlin sokaklarında, Seda'yı arayarak etrafa bakar, etrafta kimse yoktur tabi ki... Kulaklıktan gelen sesi dinlemeye devam eder.

*Bırakıp gerçekleri
aptal gibi dönemem geri
parçalanmış inandığım resimler*

*Ve ben yine kaptırırım
içimdeki bu sesleri
rüzgara yelkenleri açarım*

Bu şarkı Seda'nın daha önce Umut'a çaldığı şarkıdır.

*Dalgalarda bulmak için
kendimi düşünmeden
yine sulara atlarım*

*Yapma dedim kendime
Önlemi yok su almanın
bazen derine batmanın*

*Susma seni duymazlar diye
Dönüşü yok boğulmanın
başkasında yok olmanın*

Umut merakla telefonunun ekranına bakar. Ekranda şarkının ismi 'Yapma' ve altında Seda Günebakan yazmaktadır.

UMUT
(Kendi kendine)
Seda Günebakan...

Umut gülümser, gözleri dolar. Seda'yı Bursa'da son gördüğünde ona söylediği cümleyi hatırlar:

SEDA (V.O.)
Belki bir gün bir yerde yine
karşılaşırız.

Yürümeye ve şarkıyı dinlemeye devam eder Umut, uzaklaşır, uzaklaşır, ekranda bir nokta olarak kalır, şarkı devam eder.

SEDA (V.O.)
*Yapma dedim kendime
Önlemi yok su almanın
Bazen derine batmanın*

*Susma seni duymazlar diye
Dönüşü yok boğulmanın
Başkasında yok olmanın.*